

IONI·LISTI

LETO III.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 21

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, številka 10.644. Naročnina četrletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 30.—.

Po Vodnikovi pesmici:

Kdo rojen prihodnji
bo meni verjel,
da v letu nerodnem
nevtralne sem pel.

Prihodnja številka izide v soboto, dne 16. novembra 1940.

Naročnikom v vednost in premislek

V nekem kitajskem listu čitamo: »Z otvoritvijo birmanske ceste smo dosegli zopetno redno prejemanje naročnine za naš list iz doslej odrezanih krajev. Iskrena hvala vsem našim zvestim odjemalcem, ki so se tako točno po otvoritvi poti (takoj naslednji dan) spomnili svoje dolžnosti in poravnali zapadle obveznosti. Res, iskrena hvala!«

UREDNIŠTVO IN UPRAVA.

Tako, dragi naši naročniki! Vzemite zgornje vrstice za vzgled. Vam, ki je tako rekoč odprta noč in dan pot na pošto, naj bo prva misel poslati zapadlo naročnino za »Toti list« po poštni položnici.

UREDNIŠTVO IN UPRAVA.

Oktober 1940

Novo zveze na obzorje v oktobru so priplule, nove bombe na zapadu in drugod so se razsule.

Novo vince natočili so povsod ta čas v gorica, nove duše pridobili so v nebesih si in vicah.

Marsikod je zagrmelo in udarila je strela, ker je vse preveč napeto, šla iz mode je marela.

Diplomati neštevilni Kremelj so naskakovali, in drugod so diplomatske bitke mnogi odigrali.

Da senzacij bo zadosti, so z burmansko bili cesto spekli tam na Daljnem vzhodu za Kitajce dobro presto.

Na Aalandsko je otočje bil golob miru priplaval, najbrž dolgo še v samoti se ubožček bo zabaval.

Je Amerika nemirna, prezidenta si izbira in z vojaki in pa s tanki pred vsem svetom paradira.

Vsepovsod se kaj dogaja, še Balkan nič več ne spava, ker Evropa in vsa zemlja ni pri srcu čisto zdrava.

ŠMARNICO BOMO IZVAŽALI
Naša vlada je sklenila z vladami vojskujočih se dežel trgovinsko pogodbo, po kateri bo izvažala vso našo šmarnico v te dežele. Izkazalo se je namreč, da vino omenjere trte zelo ohrabrujoče vpliva na razpoloženje ljudi.

KER SO RUSI

iznašli učinkovito sredstvo proti gripi »Antivirus«, bodo Amerikanci izumili rajučinkovitejše sredstvo zoper gliste »Antimirus«.

NAPREDEK CIVILIZACIJE

se kaže tudi v najbolj vsakdanjih stvarih. Prva svetovna vojna je rodila moderne coklje. Coklje so znamenje civilizacijskega nazadnjaštva, ker se nič ne spremenijo. Čevlji z lesenimi podplati, torej moderne coklje, so napredek. V prvi svetovni vojni je bil lesen podplat še zelo trd, zdaj je pa ponekod že zelo razgiban, ker so ga — civilizirali.

V ŠPANJI

je zaradi prevelike urejenosti slabo rodila vinska trta. Da se pa odpomore gostilničarjem in vinskim dobaviteljem v malem in velikem, je prišlo na pomoč Elija — s povodnijo.

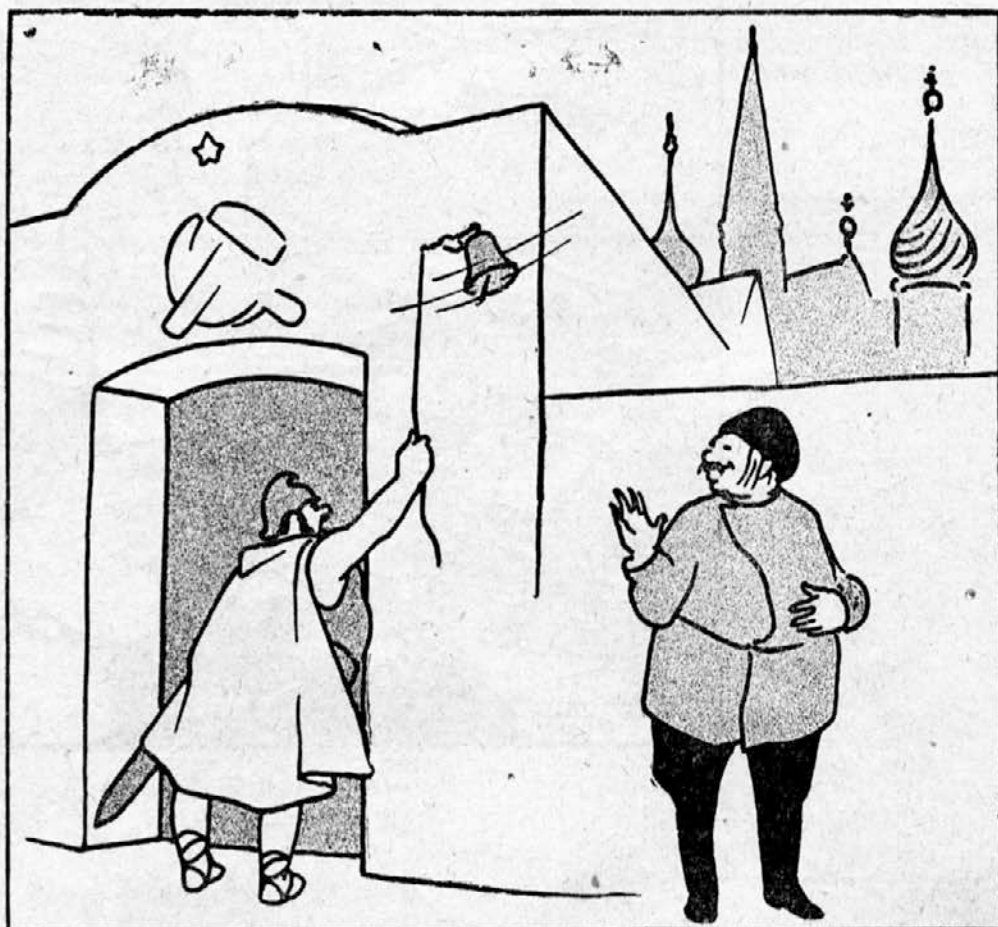
SPORED ŠPORTNIH PRIREDITEV V NOVEMBRU

Tudi za mesec november je pričakovati živahno športno življenje. Odigranih bo mnogo takozvanih prijateljskih in tudi prvenstvenih tekem. Po turnirju, ki se je s tako presenetljivimi rezultati odigral v Rokavskem prelivu, bo sledil ta mesec sličen turnir v različnih prelivih in zalivih Sredozemskega morja. Nekaj tekem bo odigranih tudi že v Črnem morju. Na sporedu so tekme v waterpolu, v plavanju nad in pod vodo in v potapljanju. Organizirajo se mnogi poleti z letali, ki bodo spustili med poletom motorje na zemljo in leteli naprej v veliki višini brez motorja. Pogumni letalci se bodo poskušali v skakanju s padali in brez padal. Posebno visoki rekordi pa se obetajo to jesen v teku na velike razdalje. Pojema pa zanimanje za metanje kopij in druge športne panoge starih časov. Vedno bolj postajajo priljubljena množična ali masovna tekmovanja.

Za jesenski turnir že iščejo tekmovalci sodnika, ki bo sodil pravično in nepristransko. Dosedanji sodnik Mr. Book iz Amerike je izjavil, da odlaga to funkcijo, ker hoče tekmovalci tudi sam. To senzacionalno vest so sprejeli nekateri tekmovalci na znanje z veseljem, drugi z zaskrbljenostjo.

Tekme bo opazovalo — tako pravijo najnovejša poročila — gotovo nad 200 milijonov kibicev...

NEPOTRPEŽLJIVI MARS

Mars: »Prokleta reč! Zvonim, zvonim, pa se nihče ne javi! Kaj res ni nikogar doma??«

VESTNIK ZŠŠ (ZVEZE SLOVENSKIH ŠPEKULANTOV)

Tiskovna agencija »Banja Luka« nam sporoča tužno vest, da v njenem okolišu za naše članstvo ni več priporočljivo zatočišče. Varne so tamkaj nepremičnine, varne so tamkaj tudi brezposelne duše, niso pa varni rodoljubi iz naše zveze in tudi ni varno tamkaj premoženje v obliki lahko prenosljivih premičnin; kakor je na primer denar, zlatnina ali kaj podobnega. Kdor bo še nadalje silil v Banja Luko, ga lahko doleti srečanje s kakim kriminalnim slučajem. V našem interesu bomo pa storili vse, da se to stanje odpravi, da bo Banja Luka spet vabljivo pribežališče vseh grešnikov v plemenitem pomenu te besede.

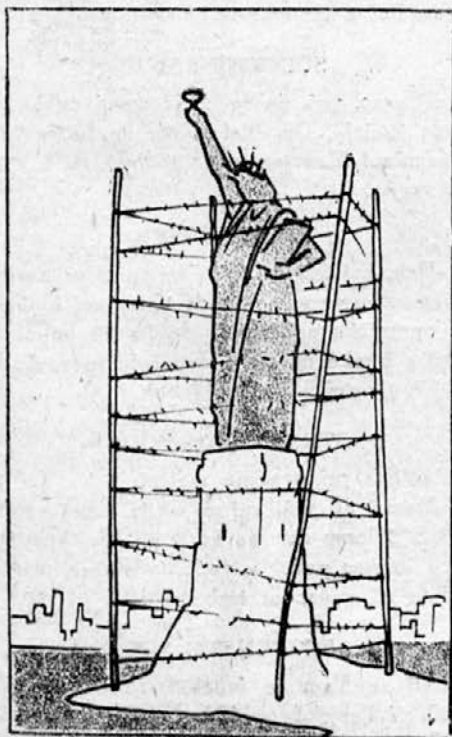
NOVI RED

Mnogi nam ga kuhajo,
mnogi o njem kriče,
kdo ga pa ustvaril bo,
nihče prav ne ve.

POMANJKANJE PAPIRJA

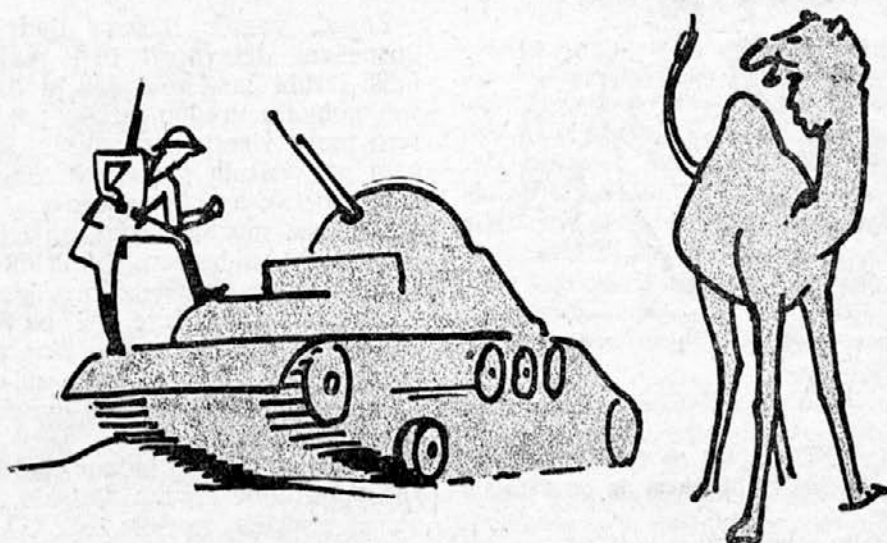
se čuti v vseh mestih Amerike. Toda to ni posledica industrijske krize ali direktne potrošnje papirja v vojne namene (Amerikanci ne bodo metali letakov, kadar bodo nad koga udarili), temveč naravna posledica dejstva, da so se v Ameriko zatekli skoraj vsi evropski književniki. Zlati vek ameriškim zdaj Muzam sije! Če se le ne bodo preveč nespoštljivo muzale.

Preventivne mere sigurnosti

glede ameriške svobode

Tank v puščavi

V o z a č : »Prokleti tank, kamelo poglej, ki zdrži cele mesece brez pijače, ti pa brez kaplje bencina ne moreš niti meter naprej!«

D. Goflja:

Poročilo

Ob obali tam Kanalski
le napadi so letalski,
dnevno topi tam grmijo
vsa letala postrelijo.
Kar letal so sestrelila
časopisna poročila
tekem zadnjega le časa,
bi Angleži kar brez špasa
z Nemci vred koj obnemeli,
ker letal več ne bi imeli.
London pod zemljó le diha,
kjer podzemski vlak sopiha.
Drugih ni selitev takih,
ker so drugi pri vojakih.
In povelja vojski, rezka,
se glasijo sredi peska.
Petrolej da ne bo gažen,
dobro je sedaj zastražen.
Spanija, — povem po naše —,
hodi okrog vrele kaše,
pazi budno kakor mačka,
da ne opeče se ji tačka.
Turčiji vroče v zadek kljuva,
ker sedi kot sred Vezuva:
dva je ženina ljubila,
enega bo odslovila —
ni Anglež ji več pripraven,
Rusa ljubi — je postaven.
Mnogo je o Rusih brati,
a ničesar ni doznati!
Pesem torej ta ugotavlja,
da se staro le ponavlja.
Eno le je zdaj gotovo
in to je edino novo:
slinge — tak smo se učili —
le v Egiptu so zgradili,
danes pa njih domačija
pravzaprav je le — Rusija ...

ANGEL MIRU

je vendar našel na zemlji košček sveta, kjer se lahko dobro odpočije in počaka boljših časov. Samo bati se je, da ne bi zamrznil — na Aalandskih otokih. Zaspal bo gotovo malo, ker tam ni mnogo ljudi, ki bi ga nadlegovali. Naj se le spočije — ubožček.

AGENCIJA »RUMENA RACA«

vljudno sporoča kulturnemu svetu, da smo na Daljnem vzhodu prevzeli nekaj starih kranjskih običajev. Uporabili smo jih pa po svoje. Tu smo imeli veliko birmo. Kitajce so pri tej priliki obdarovali Amerikanci in sicer z raznovrstnimi jeklenimi igračkami na bencin. Za botrčke so bili Angleži, ki so v ta namen odprli cesto, da so šli lahko Kitajci k birmi. In ker na Daljnem vzhodu ne gre brez znanih kitajskih prijateljev njihove polti in vere, so jih ti prijateljčki že kar na birmanski cesti začeli učiti, kako se ameriški darovi uporabljajo. Birma je uspela. Birmanci so zadovoljni, botri tudi. Ker je pri tem pokalo, je bila slavnost popolna, kakor so popolne tudi kranjske slavnosti, ki imajo v programu pokaanje.

NA BLEDU

Letoviščarica: »Pa se z vašim čolnom nikoli ne primeri kaka nesreča?«

Čolnar: »In še kolikokrat, ampak mi smo zavarovani.«

STRIC IN KANON

Stric pripoveduje sosedu: »Jaz se vsak dan po kosilu udobno zleknem po zofi in zaspi kot kanon.«

Tonček ga začudeno vpraša: »Stric, ali tudi kanoni ležijo na zofi?«

V PISARNI

Šef: »Slišite Vi, kaj pa delate? Že deset minut stojite pri telefonu in molčite kot grob!«

Uradnik: »Oprostite, gospod šef, govorim s svojo ženo.«

V BLIŽNJI BODOČNOSTI

- Tale avijatičar je znan po vsem svetu.
- Kako to?
- On je edini, ki še ni letel preko Atlantskega oceana.

POJASNILO

Volitve ameriškega prezidenta se vrše zato 4. novembra, ker so upoštevali tudi evropske volilne sisteme. V Evropi je vernih duš dan 2. novembra. Tedaj se mrtveci povrnejo na zemljo. Med ameriški volilci je dosti Evropejcev. Dočim imajo Amerikanci drug dan izbran za spomin na mrtve, so z ozirom na evropske volilne sisteme upoštevali tudi naš praznik mrtvih. S tem so dosegli, da umrlim ne bo treba opraviti dolge poti iz večnosti dvakrat, pa bodo z najmodernejšimi sredstvi prepeljani v Ameriko — na volitve.

VSEM SLIKARJEM!

Spričo pomanjkanja olja Vas opozarjamo, da se pri izdelavi oljnatih slik omejite na najbolj potrebne poteze. V Vašem eksistenčnem interesu Vas pa posebej opozarjamo, da vsi oljeslikarji sčasoma presedlate na drug način slikanja. Najbolj uspešna je grafika, kajti pri današnjem evropskem in svetovnem položaju bo saj in oglja vsepovsod dovolj. Prilagoditi se morate spremembam v civilizaciji v tej smeri kakor so se morali nemi filmski umetniki, ko je prišel na svet tonfilm. Kdor je resničen umetnik, se bo že znašel.

FILOZOFSKE

K filozofu je prihitelo nekaj ljudi povedati, naj se hitro reši, ker hiša gori. »Recite to moji ženi,« jim odvrne filozof, »jaz nimam hišnih opravkov naskrbi.«

HVALEVREDNA ODLOČBA MERODAJNIH

Zaradi vzgoje našega ljudstva k pospešeni delavnosti in k racionalnejši izrabi časa so izdali merodajni vse pohvale vreden odlok, po katerem mora viseti nad vsakim okencem pri poštnih blagajnah tablica z napisom: »Čas je zlato!« Prav taki napisi morajo viseti odslej tudi v vozovih vseh potniških vlakov, v čakalnicah vseh zobozdravnikov ter v oddelkih za prošnje. Ni pa treba obešati teh napisov v ordinacijskih prostorih Okrožnega urada za zavarovanje delavcev, ker je tempo poslovanja tu zadovoljiv.

V kratkem bodo izdane še druge slične odredbe za advokatske pisarne, za sodišča, za šole itd.

PRVE ŽRTVE

vojskovanja na Balkanu, točno povedano v Carigradu, so bili hrvatski atleti. Vrnili so se sicer čili in zdravi, toda kljub temu so vsaj za teritorij hrvaške banovine dosmrtni športni invalidi, ker so jih za vse večne čase v vseh športnih panogah — diskvalificirali.

ŠE NI PREPOZNO

Zaročenca se spenjata po stopnicah v cerkev. Na poslednji stopnici reče ženin:

»Ali se ti ne zdi, draga moja, da to ljubimkanje le nekoliko predaleč ženeva?«

NEVARNA OBLJUBA

»Špelca, ko boš moja, ti ne bo smel nihče skriviti niti lasu na glavi.«

Špelca se prestraši:

»Ali to pomeni, da potem ne bom smela k frizerju?«

V LEKARNI

Gospa vpraša v lekarni:

»Ali je to res dobro uspavalo, ki ste mi ga bili priporočili?«

»Odlično je gospa! Najbolje je, če si kupite budilko, preden ga zaužijete.«

NERODNI ŽENIN

Nekdo zatrjuje dekletu ljubezen in pravi med drugim: »Ne kadim, ne pijem, ne igram...«

»Nimate torej nobene napake?«

»Pač, lažem.«

SODOBNO

»Gospa, kako naj rečem, kosilo je gotovo ali kosilo je servirano?« vpraša nova služkinja.

»Če bo tako, kot včeraj, morate reči: kosilo je prismojeno!«

ŠKODOŽELJNA PRIJATELJICA

»Kadar me kakšen moški poljubi, vselej začnem na vso moč vpiti.«

»Aha, zdaj pa vem, zakaj si zmerom hripav!«

Tass demantira

Radio poje:

»Rus armade silne zbira.«

Tass to hitro demantira.

Časnik piše:

»Moskva s Turki koketira.«

Tass to hitro demantira.

Radio poje:

»Rus na novo kalkulira.«

Tass to hitro demantira.

Časnik piše:

»Moskva s Cripsom debatira.«

Tass to hitro demantira.

DRŽAVNIKI

polagajo v zadnjih časih z govori temeljne kamne. Na drugi strani pa avijoni palače podirajo. Zato moramo času primerno spremeniti izrek: »Kamen do kamna — palača, zrno do zrna — pogača« v tole obliko:

»Govor do govora — palača, Kamen pri kamnu — razvalina.«

PO PRAVICI JE PAVEDAL

Oče svojemu sinu: »No, ali si prebral knjigo, ki ti jo je mama za Božič podarila?«

Sinko: »Ne, mama mi je naročila, naj si prej roke umijem.«

TUDI JUBILEJ

Tone: »Ali veš, da že pet in dvajset let nisem pokadil cigarete in niti kapljice vina pokusil.«

Tine: »Čestitam! Potem pa prav gotovo praznuješ srebrno poroko.«

SODOBNE SANJE

»Dragec, veš, da se mi je nocoj nekaj lepega sanjalo. Odpeljal si me na letovišče.«

»Čudno! Meni se je pa sanjalo, da sva se že vrnila.«

PROFESORSKA

»Nak, kaj takega se mi pa še ni primerilo. Grem v kavarno, se vsedem na svoj klobuk, se opravičim sosedu, jo dobim po butici in zdaj z bunko na glavi sem šele spoznal, da je bil v resnici to moj klobuk.«

STRAH PRED VODO

Pepiček pripoveduje materi:

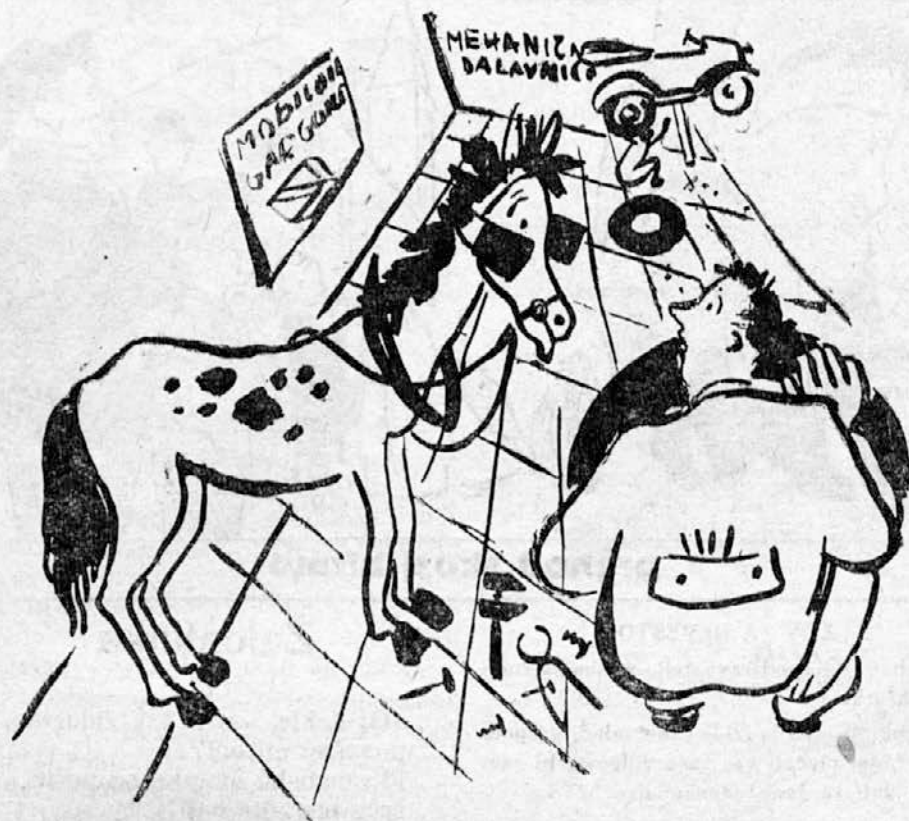
»Mama, ali veš, kaj se mi je nocoj sanjalo? S čolnom sem se vozil po Blejskem jezeru in sem padel v vodo. — Kajne, mama, da se mi danes ni treba umiti.«

ŽIVLJENJSKI SEN

»Ali se Vam je izpolnila katera izmed vaših življenjskih sanj?«

»Da, samo to, da bi ne imel las, kar sem si vedno želel kot deček, ko me je mama česala, učitelj pa lasal.«

Pameten konj

Izvoščkov konj: »Oprostite, prosim, bi me li lahko naredili na bencinski pogon, jaz bi tudi rad hodil že ob desetih spat.«

NADOBUDNI SINKO

Sinko: Povej očka, ali nimamo tudi mi nekaj židovske krvi v sebi?

Oče: Ne! Kako ti pride kaj takega na misel?

Sinko: Ah! Škoda! Profesor nam je rekel v šoli, da židje ne bodo smeli več študirati...

Politične od vsepovsod

BUDIMPEŠTA, 23. oktobra. Javljajo nam: Pomanjkanje časopisnega papirja je odpravljeno. Vsi dnevnikarji izhajajo v normalni velikosti in nakladi. S tem je politična kriza prebrodena.

NEW-YORK, 25. oktobra. Žitna letina v Ameriki je letos izvrstna in so pripravljene ogromne zaloge žita za izvoz. Javljajo pa, da so nastale težave pri transportu, ker je pomorska cesta iz Amerike v Evropo v zelo slabem stanju.

LONDON, 22. oktobra. Lord Croft je danes izjavil: »V vojni ne bo zmage brez odločne bitke na Vzhodu ali pa Zapadu.« Med vsemi prognozami bo ta res odgovarjala dejanskemu stanju...

ZAGREB, 26. oktobra. Vse govore o pomanjkanju soli v vseh oblikah v Hrvatski banovini so neutemeljene. Javljajo nam, da je v Zagrebu in okolici dovolj soli, kdor ne verja-

me naj si ogleda. Že omenjene govore so nastale pod vplivom pomanjkanja soli v Sloveniji.

Vašemu dopisniku se ni posrečilo ugotoviti, ali gre za jedilno sol, ali za tisto, ki jo ima vsak v glavi...

BEOGRAD, 21. oktobra. Vsa prestolnica je pod vtisom tragične smrti g. Otona Reitingerja, ki se je obesil takoj po poročnih obredih.

Pri nas smo na to navajeni, saj se pri nas obesi vsak že tik pred poroko...

SODOBNO LJUBAVNO PISMO

»Ljubljena!

...Ti nimaš pojma, kako rad Te imam. Vse bi dal za Tebe, ves svet! Nobena žrtev bi ne bila prevelika. Zahtevaj — in storim! V ogenj ali v vodo skočim za Tebe, zvezdo Večernico Ti sklatim z neba, če želiš...

Tvoj Mihec.

Ps. Klobuka Ti ne morem kupiti, oprostii!

VELIKA ŠČUKA

se je zatekla v Dardanele. Lova bi se radi udeležili mnogi koncesionirani in nekoncesionirani ribiči. Ščuka bo rodila mlade. Zato je lov še bolj mikaven. Komur se bo nasmehnila sreča, bo ujel tudi kakšno zlato ribico. Komur se pa sreča ne bo nasmehnila, pa utegne dobiti — zlato žilo.

Vpliv Slovencev na svetovno vreme

Letos smo se prepričali, da megla ni samo kakšna ljubljanska ali slovenska specialiteta, temveč ima svetovni pomen. Pri modernem odpihovanju duš v večnost, ki se vrši s pomočjo trčanja po zraku, je megla važen faktor. Duše varuje prezgodnjega poleta in njihove napadalce preranega padca na zemljo. Najboljši vojaški strokovnjaki so ugotovili, da je megla nevtralna. Niso pa zamolčali, zakaj je nevtralna, kje je vzrok njenega nevtralnega zadržanja.

Zato služi predvsem nevtralnim svrham, da ne bo na nobeni strani zamere. Toda tudi zgolj z vremenske strani je megla naravnost klasičen primer nevtralnosti. V megli ni sonca in ne dežja. Megla je zlata sredina. Letos je bilo več dežja ko sonca. Tudi tega smo Slovenci krivi. Edino pri nas so še utegnili misliti na vreme. Drugod mislijo na svetovno politiko. Mi se pa utegnemo ukvarjati z manj važnimi stvarmi in smo se bavili z vremenom. Ker smo šele začetniki, poprej namreč so se s svetovnim vremenom bavili bolj izkušeni narodi, se nam je vse skupaj precej ponesrečilo. To pa zaradi našega narodnega značaja. Vsi naši velmožje so si edini v tem, da smo liričen narod. Liričnost v današnjem času je pa toliko kakor solzavost. Torej je naš narodni značaj cmerav, torej smo cmere. Zato je bilo tako vreme. Toliko dežja. Vendar bi tu ugovarjal našim velmožem. Še bolj liričen narod so n. pr. Italijani, ki imajo lire za valuto. V ostalem pa ne debatiram o tem. Četudi se nam regiranje vremena ni popolnoma obneslo, proti koncu smo se pa vendar izkazali. In spet je vplivalo na vreme naš narodni značaj. Za dobro kapljico smo navdušeni, zato smo za čas bratve skuhalii sončne dneve, ki jih svet kar ne more prehvaliti. Tako smo pokazali, da vendar nekaj veljamo in smo uporabni tudi za velike stvari. Četudi je grozdje bolj kislo, potrgali smo ga pa le lahko. Četudi ga je malo, zlahkne kapljice bo pa le toliko, kolikor imamo zanjo denarja v žepih. Brez našega vpliva na vreme bi je pa sploh nič ne bilo.

Za šolo: šolske torbe in nahrbtnike, aktovke, peresnice, v veliki izbiri priporoča

IVAN KRAVOS
MARIBOR, Aleksandrova c. 13

*Bravec, ki nad mano sitnost stresaš,
češ, da smo Slovenci brez humorja,
ihto le in kisanje poznamo,
da smo ozkosrčni, brez obzorja.
Znaj: Slovencem bije vedra ura
takrat, kadar njenim humoristom* x.

ONA ŽE VE

»Kaj pa vendar počenjaš?« vzklikne žena možu. »Saj obuvaš nočno čepico namesto nogavice.«

»Jaz že vem, kaj delam! Noga mi je zapala.«

NA SODIŠČU

Sodnik: »Najprej vas moram poučiti o posledicah krive prisega.«

Obtoženi (hitro): »Ni treba, pred kratkim sem odsedel dve leti zaradi krive prisega.«

DOMAČE TEKSTILNE SUROVINE

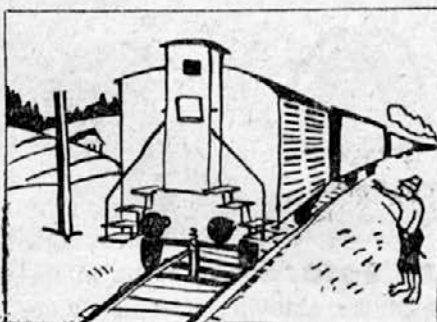
*Odpustil je tovarnar s službe
delavcev tristo zdaj na zimo
obljubil jim, da spet jih vzame
ko drago več ne bo predivo.*

*Ko to brezposelni so čuli
ponudili so se ceneje
kot surovine prej so stale,
ker glad jim bo napredel preje.* x.

Domača pesem

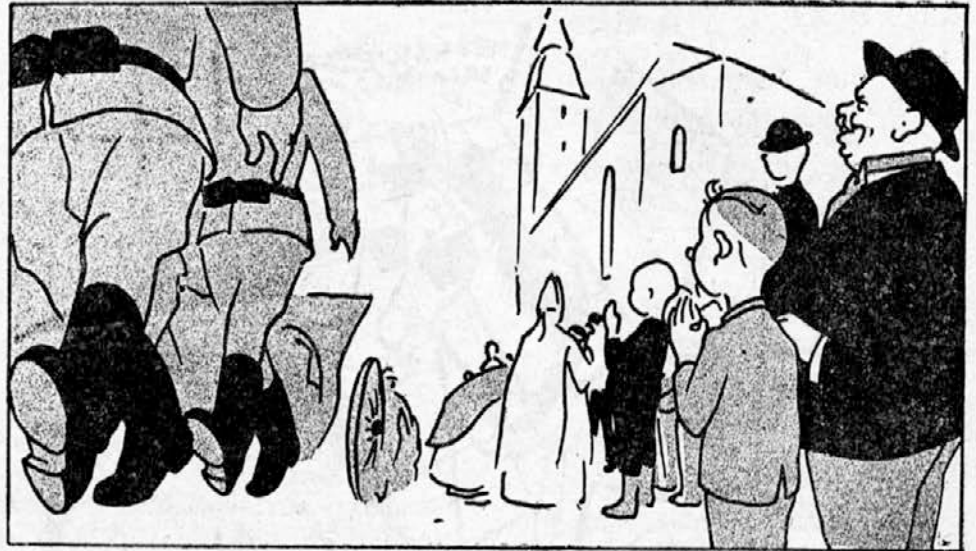

*Izidor prasice pasel,
lepo žvižgal, lepo pel.
Cingl, cin, cingl, cingl can ...*
(Se ponavlja.)

*Ko prasice je napesel,
pa drugam jih je postal.
Cingl, cin, cingl, cingl can ...*
(Se tudi ponavlja.)

Kako si Janezek predstavlja

prehod skozi birmo

LOV ZA NEVESTO

Snubač: »Gospod ravnatelj, prosim za roko vaše hčerke.«

Ravnatelj: »To je izključeno; mladi gospod. Če bi hotel plačati vse vaše dolgove, bi vam moral dati za ženo najmanj dve hčeri.«

CVEK — ZA PROFESORJA (Mlademu učenjaku v album)

Nam profesor cveke daje,
zdaj pa sam ga je dobil,
spisal knjigo je učeno,
kritiku je klic izvil,
naj nikar nam ne mrcvari
slovnice in nje pravil,
če bi maturant jo spisal,
fajfo bi za njo dobil.

NEKAJ O DOBROTVORIH

V teh težkih časih, v katerih živimo, nam nalaga sveta dolžnost, da izpregovorimo pohvalno besedo o ljudeh, ki z vsem svojim žitjem in bitjem delajo za narodov blagor, za njegovo srečo, za njegov dobrobit.

Borba proti demonu alkoholu, ki izpodjeda narodu zdravje in ga moralno uničuje, ima že svoje pobornike. Tem so se pridružili v zadnjem času tudi svetli primeri borcev proti drugemu takemu sovražniku narodnega zdravja, to je proti — feji ga bodi — kofeinu!

Sklenili so ti modri možje, da ta strup ne sme več tako porazno vplivati na zdravje našega naroda. Če pa ga že ni mogoče popolnoma iztrebiti, pa vsaj doseči to, da bo prišel samo v roke poedincem, so sklenili ti ljubitelji in pospeševalci narodnega zdravja, ki hočejo ostati v svoji skromnosti nepoznani — špekulantje, ki skrivajo kavo in ji skušajo dvigniti cene.

Žalostinke

I.

»Oj dekle, kaj s' tak žalostno,
povešaj mi oči?«
»Francoske šminke so pošle,
srce me zdaj boli!«

II.

»Oj stara, kaj s' tak žalostna,
povešaj mi oči?«
»Kofeta več dobiti ni,
želodec me boli!«

IKAROVE SANJE URESNIČENE

Sen človeštva je na tem, da se izpolni. Starogrški Ikarus, ki si je privezal orlove peruti in z njimi poletel proti soncu, a nato padel kot prva žrtev aviacije, si pač ni mogel misliti, da bo po mnogih tisoč letih človeštvo tako napredovalo, da bo izpolnilo njegov sen, za katerega je žrtvoval svoje življenje, namreč, da bo človek lahko letel.

Vendar je ta doba na pragu! Radujmo se v Gospodu!

Zadnje dni je opaziti svojevrsten in doslej neviden pojav: nekateri ljudje so začeli na cesti leteti! Sicer so ti prvi poleteli zelo kratko, znašajo od 2—5 metrov, vendar je začetek storjen.

Ti poletni so pravi jadralni poletni, kajti vrše se samo, če piha močnejši veter — in odnaša ljudi, ki so iz neznanih razlogov postali v zadnjem času lahki ko peresce.

Ako draginja še napreduje, čakajo človeške polete velike možnosti razvoja.

MISEL

Vseh mrtvih dan
je tužen dan.
Ne! Dan na dan
je tužen dan!

— Vsi Sveti so letos v znamenju štednje s svečami. Tako vojna posega ne samo v naše, temveč tudi v življenje svetnikov.

— Verne duše tudi obhajamo. Nahajajo se samo še po pokopališčih. Vse druge duše so zlasti poslednji čas hudo maloverne...

— Nogometaši so že odbrcnili jesensko sezono in so začeli že s pomladanskimi kolesi. To je seveda mogoče samo pri nogometu, kajti kaj bi — postavim — vojskujoče se države dale, ko bi se že zdaj lahko začele — pomladanske operacije!...

— Naroden pesnik iz Bosanske Krajine je ponujal te dni svojo najnovejšo pesniško zbirko po mariborskih hišah. Tudi slovenski pesniki store isto. Bolj je pesnik — pesnik, bolj mora svojo zbirko ponujati.

— Kostanjarska sezona cvete letos bolj za divji kostanj. Dame, ki včasih niso snele rokavic niti za spanje, nabirajo zdaj divji kostanj. Sicer tudi z rokavicami, toda ga — nabirajo. Fine, tudi — v stiski!!

— Neki list je na prvi strani hudo slovenski, kulturne rubrike mu žare za čiščenje slovenščine, na zadnji strani pa je lahko brati črno na belem: »Odstranite v a še kurje oči!« Držim, da bi bilo treba najprej misliti na odstranitev takega jezikovnega čiščenja, potem šele na odstranitev kurjih oči!...

— Tujja miselnost je poslednji čas na dnevnem redu. Koliko pa je ljudi, ki imajo lastno miselnost?

— »Jutro« poroča o usodnem naraščanju gluhtonemih. Je pa po drugi strani dejstvo, da dandanes najboljše tisti vozi, ki je gluhi in nem.

— V poslednjem času so krstili v Mariboru nekaj Besarabčkov in pet polovnjakov vina. Besarabčke so spravili preko meje, pet polovnjakov vina pa so spravili v Dravo...

— Pločnike mariborske popravljajo tako, da bodo vogali segali globoko v cestno omrežje. Preje — ob ozkih pločnikih — je bil pešec v nevarnosti, motoriziranec pa varen, zdaj je pa narobe: pešec je varen, motoriziranec pa v nevarnosti. V pogledu prometnih nesreč je torej ostalo vse pri starem.

— Gobe so poslednji čas bolj središče mariborskih debat, kot Besarabci in mariborske deputacije. Ne-

užitne gobe namreč. Nihče ne gre zdaj več rad po gobe.

— Neka S. K. Palicija se je roko-borila proti P. S. K. Mariboru. Izid je bil gotovo v prid policije, kot se to spodobi. Sicer pa zmaga proti kakemu P. S. K-u ni ravno pretežka. Zlasti ob pasjem kontunacu...

— Peter Veliki ni bil za Maribor

dosti velik. Saj, ves film bi bil grandiozen, samo Peter bi moral imeti drugo obliko frizure in brk...

— Edino hranilno sredstvo, ki se je dandanes pocenilo, je — sol. Ker je drug način prehranjevanja sodobnemu človeku danes predrag, si lahko na ta način špogamo edino še to, da se gremo — solit...

Nogometna tekma MARIBOR : LJUBLJANA

Spričo svetovnega klanja je bila ta tekma še kar na dostojni višini. O moštvih ni kaj reči, poglavje zase pa je bil sodnik, ki je dokazal izredne tekaške sposobnosti. Splošna sodba je, da je bil mož najboljši tekač na polju. Čudno, da mu k tej vrlini publika ni aplavdirala, temveč spontano žvižgala. Po končani tekmi je padel tale stih:

*Pressinger, ostan' doma,
Maribor zadost' te ima!
Ti slovo sodništvu daj,
pridi pa, Veble, nazaj!!*

Maribor v nevarnosti

*Kjer točka je najmanjšega odpora
tjakaj udari vselej vojna sila.
In v kraje, ki izrabljanju godijo
kar množično seli se industrija.*

*Ni treba prve, druge te nesreče
se Mariborčanom toliko bati,
kot pa, da Maribor bi vsled snobizma
kulturni center mogel še postati.*

*Prémnog že pesmi kuje, platna maže,
skandira, glumi in otrobe veže
pa hiše kázi, glino gnete, trobi
(v rog isti kajpak) in nastavlja
mreže.*

*Plevelu kritika tu prizanaša
goji ga, ploska mu in navdušuje,
če le v zameno njena »dela« hvali
in z njo prijateljsko kdaj pijančuje.*

*Se skratka za umetnika v tem mestu
pusti lahko vsak tepec že psovati,
ki drzno v klub umetniški se vpiše
ter se sprijazni z mestnimi magnati.*

x.

USPEH

»No,« pravi Vinko prijatelju Jožetu, ki tudi jaha Pegaza, »ti je urednik že odgovoril? Lahko čestitam?«

»Vsekakor! Poslal sem mu dvanajst liričnih pesmi, čez nekaj dni mi jih je vrnil trinajst.«

KONJIŠKI BRZEC

Jaka: »Zdi se mi, da je danes prisopihal naš vlak prej kot po navadi.«

Tone: »Že, že, smo imeli namreč dober veter.«

Čitaj „Toti list“

PRIČETEK GLEDALIŠKE SEZONE

(Poročilo našega kulturnega urednika)

Letošnja gledališka sezona se je odprla s prav živahnim tempom. Pri prvi predstavi je bilo gledališče nabito in med vsem prvim odmorom se je še slišalo odpiranje in zapiranje vrat in ropotanje s stoli — ljudje so prihajali sicer z zamudo, toda prišli so le, kljub temu, da so morale opraviti dame za to svečano parado dveurno toaletto.

Gledalci so ves čas predstave spremljali igranje z veliko pozornostjo in s pošumevanjem svilenega papirja, ko so odvijali bonbone ter s cmokanjem. Gotovo je to dovolj prepričljiv znak, kako udobno so se počutili cenjeni gledalci na tapetiranih stoli in kako lahko so sledili poteku dogodkov na odru.

Vse občinstvo je posebno presenetila prebogata vsebina letošnje prve številke »Gledališkega lista«. V njej smo našli vse — od pohištva in motorjev do posteljnine, moke, čokolade, krompirja, nogavic, gabelj itd. Upamo in želimo, da bo uspelo uredništvu obdržati nivo lista in število inserentov na isti višini.

Omeniti je še treba, da publika ni štedila s priznalnim aplavzom. Posebno gromovit je bil, ko je izgubil eden izmed igralcev brado...

VARČEVANJE

Na seji društva za varčevanje je govoril predsednik:

»Propagirati moramo idejo varčevanja še bolj! Varčevati moramo in naj stane, kar hoče!«

MARIBORSKI SVETI FLORIJAN

Kar med sejo za zasluge so mu ploščo »gor nabili«, pa četudi nekateri niso s tem »kontentni« bili.

Čuvaj, Florijan domači, da nas ne zaloti plamen! In, da pred avtomobili varno ljudstvo bo, pa — amen.

DOVOLJENA KRITIKA

Mož pride domov in kritizira novo ženiño obleko.

»Kaj se vi možje razumete na take stvari!«

»Draga, glavno je cena!«

PRIČETEK SEZONE V MARIBORSKEM GLEDALIŠČU

»Cyran de Bergerac« je slavnostno otvoril sezono v našem gledališču. Da je ta umetnina še vedno aktualna, dokazuje že prvi stavek v tej heroični komediji: *V stopnina, hej!*...

Iz dobro poučenih krogov pa smo zvedeli, da nista niti prvi stavek, niti Cyranov dolg nos v zvezi z zmanjšano subvencijo, ki jo prejema mariborsko gledališče.

TISKARSKI ŠKRAT V IZLOŽBENEM OKNU

V izložbenem oknu velike modne trgovine je visel napis sestavljen iz rezljanih črk: »Velika izbira, nizke cene.« Pri urejevanju izložbe pa so se črke pomešale in mimoidoči so presenečeni čitali: »Nizka izbira, velike cene.«

Lepo priznanje slovenskemu politiku in publicistu

Urednik nekega našega dnevnika je dobil sledečo diplomo:

»Tem potom izrekamo vse priznanje, globoko zaupanje in vdanost Vaši modrosti, spoštovani gospod urednik, ki ste nam odkrili novo modrost življenja in nam v hipu pomagali, da nimamo nobenih skrbi več. Posebno v bližajočih se zimskih dneh se bomo spomnili večkrat z ljubeznijo Vaših blagodejnih besed o kruhu in svobodi. V Vašem visoko cenjenim listu ste namreč zapisali 19. oktobra tega leta: ...naša »sebičnost« zahteva svobodo duha, misli, kulture, osebnosti! ... Zato smo tudi na strani tistega, ki nas hoče morda sicer gospodarsko izkoriščati, pusti pa nam omejene svobode...« — O, blagovestne besede! Naj živi svoboda misli, duha, kulture in osebnosti! S spoštovanjem ostanemo vdani

Lakota Jožef, berač;

Kozole Matija, brez stalnega bivališča;

Jedelbi Mirko, nižji uradnik;

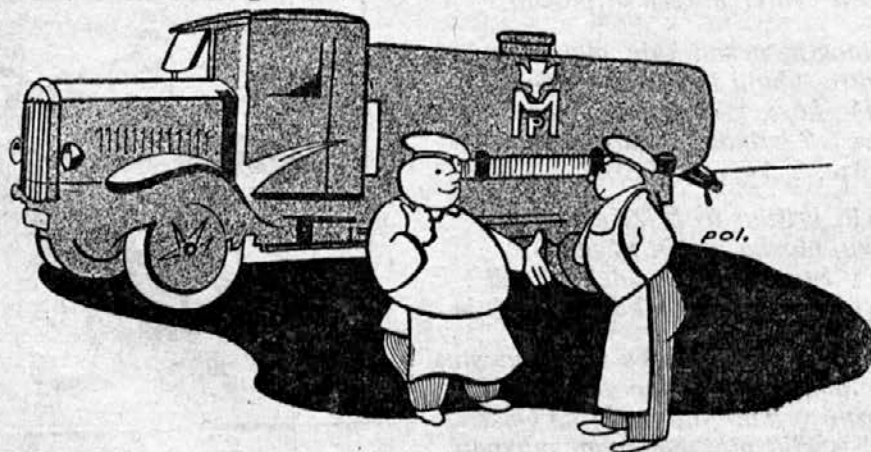
Dotžan Miha, obrtnik;

Mraz Anton, mali posestnik

in drugi somišljeniki.

P. s. Ko bodo volitve, računajte na naše glasove!

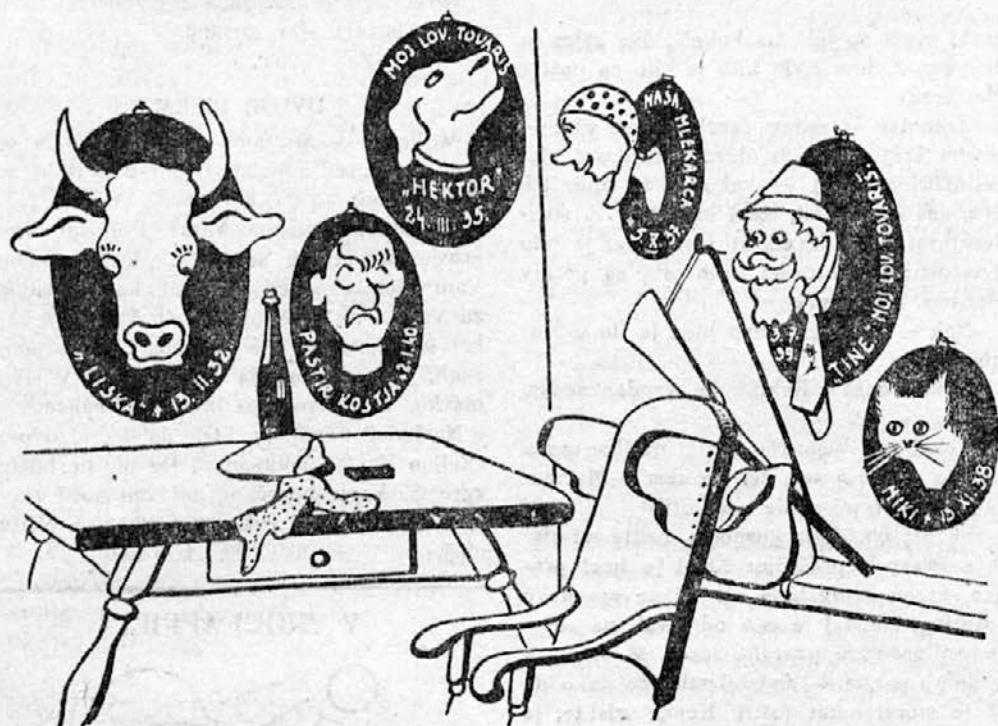
M. P. — strah in trepet mariborskih pekov

Pek: »Tale M. P. kratica, ki je sicer oznaka za Mestna Podjetja, bi lahko pomenila tudi Mestno Pekarno. Lahko pa pomeni tudi oznako za pisca, ki je predlagal peko kruha kar brez kvasa in sicer bi kar prav povedala, da ima dotični kaj Malo Pameti.«

Trofeje nedeljskega lovca

Resna kriza na Luni

Izbruhnila je stavka prometnih uradnikov. Vlada je odstopila.

Hammabukowya, 19. oktobra.

Pogajanja ministrstva za oviranje prometa in prosvete z zastopniki združenih organizacij prometnih uradnikov so bila včeraj ponoči ob dveh zjutraj brezuspešno prekinjena. Radi tega je izbruhnila na celi luni prometna stavka.

Kot prvi ukrep s strani stavkajočih je bilo ugotoviti, da so merodajni prometni uradniki preprečili vzhajanje polne lune. Tudi prižiganje zvezd je po večini izostalo. Samo večerna zvezda se je prikazala ob običajni uri.

Že pred tem dogodkom se je zbrala vlada, ki je sklenila, da bo odstopila v slučaju, če izostane polna luna. Ta sklep so takoj predložili možu v luni, ki ga je sicer pri polni zavesti sprejel, zaenkrat pa še poveril vlado z nadaljevanjem tekočih poslov.

VZROK KRIZE ENA SAMA BESEDA.

Hammabukowaya, 19. 1-4 oktobra.

Kakor se je pozneje pokazalo, to bila pogajanja z združenimi prometnimi uradniki včeraj pri zadnjem kraju že tako daleč uspela, da je bilo z gotovostjo računati na popoln sporazum. Razlika med zahtevami uradništva na eni strani in ponudbo ministrstva za oviranje prometa in prosvete na drugi strani, je znašala samo še 300 milijard mesečnih dinarjev. Obe stranki sta bili naposled samo še za eno besedo navzkriž. Vlada bi morala reči edino še »da«. Namesto tega pa je rekla »ne«. Ta kratka besedica je poostrila krizo na luni.

ZADNJA ŽELJA

Nekoč je prišel k znanemu slovenskemu pisatelju nadut bogatin in ga naprosil, da bi

mu sestavil napis za nagrobnik njegove zaročenke. »Samo lepo bi vas prosil, da sestavite čim krajše, ker so vklesane črke precej drage,« je še pristavil. Pisatelj mu je napisal na polo papirja to-le kratko in jedrnatno besedo: »Naposled!«

»Ali bi tudi vdovca poročili?« vpraša polkovnik že nekoliko postarno devico.

»Ne, ljubi gospod polkovnik! Moža, ki ga bom poročila, hočem sama ukrotiti.«

Damski krojač Ignacij Toplak vljudno sporoča, da je preselil svoj modni salon iz Orožnove ul. 10 v Gregorčičevo 12 ter se še nadalje toplo priporoča!

Iz sodne dvorane

Nič ne ostane dolžna. V čudodelni majniški noči, ko so poganjali popki, je šel mizarski mojster B. z ženo svojega prijatelja proti domu. Pod neko lipo je lepo ženko nazadnje poljubil. O, užitek! Poljub je šel gospej tako v slast, da je glasno zardela...

Pod bohotno z bršljanom prepreženim vhodom na vrt, je opazovala ta prizor žena mojstra B. Ovadila je gospo R. radi zatajitve najdbe, ker si je baje obdržala poljub njenega moža. Pri razpravi je gospa R. prisegla s solzami v očeh, da si ni obdržala poljuba, temveč ga takoj drugi dan vrnila mojstru B. Da se stvar na licu mesta ugotovi, je bila razprava preložena na poznejši čas.

Težka obsodba. Včeraj pozno zvečer je bila v nabito polni sodni dvorani izrečena sodba nad roparskim morilec Antonom Mlakužarjem. Obsojen je bil radi roparskega umora na čitanje vseh uvodnih člankov zadnjih treh mesecev. Zagovornik je radi previsoko odmerjene kazni vložil priziv.

MALI OGLASI

DOPISI

Osemindvajsetletna, od svojega ženina ločena vdova, išče pošteno znanje z idealnim, nežnočutečim inteligentnim raznašalcem premoža z akademsko izobrazbo. Javijo naj se gospodje, ki, kakor jaz, hrepene po zakurjeni sobi. Pod »Snežni zameti«.

Kdo bi pomagal dekletu v duševni in vseh mogočih drugih stiskah. Polni naslovi in slika zaželjena. Cenjene dopise na oglasni oddelek pod »Ranjeno srce in prazni lonci«.

Inteligenten potnik, ki pride večkrat iz Ljubljane v Celje, Maribor, Ormož in Ljutomer, želi poznanstvo lepe gospodične v naštetih krajih. Pod »Zvesto srce«.

ŽENITVE

Brhka brinetka, 65 let stara, bariton, simpatične teže, z dobičkanosnimi razmerami, se želi poročiti najraje z enakim podjetjem ali v trgovino s krojnim blagom, ne izpod 45 let. Pod »Brezskrbna bodočnost«.

KAPITAL

Veleindustrija, ki dela trajno z izgubo, išče 1 milijon posojila. Jamstvo: polovica trajne izgube. Pod »Varna naložba«.

POUK

Operni tenorist poučuje visoko petje po edino pravilni uspešni metodi. Poje vsak ton za četrtinko više kakor predpisano. Poudru pod »Visoko nad Carussom«.

TUJSKI PROMET

Perzijec, 55 let star, kraljevega rodu, menja svoje v Teheranu (Perziji) ležeče knežje opremljeno stanovanje, obstoječe iz 35 sob z vsem komfortom, krasnim parkom in južnimi vrtovi za kabinet na Glincah ali pod Golovcem. Pod »Elektrika pogoj« na »Društvo za odpravo tujkega prometa«.

IZ DRUŽBE

Znani cirkuški zračni telovadec Emil Viktor Počakovsky se je poročil z damo brez spodnjega telesa. Svatba se je vršila na lestvi.

RAZNO

Mnogoštevilen družinski oče, obstoječ iz devetih glav, prosi plemenita srca za ponošeno obleko.

Ta oglas Vam vljudno javlja, da jesen je, in pristavlja: Dame, le ne pozabiti, k Toplaku takoj oditi!

Se priporoča damski krojač

IGNACIJ TOPLAK

MARIBOR, Gregorčičeva ulica 12
(pritličje levo)

PRENEUMNO

Trije resni gospodje, modri ljudje so vedeli nekega deževnega večera v Mariborski koči. Zunaj je lilo v potokih. V koči pa so si gospodje preganjali čas z vsestransko duhovitim pogovori.

»Seveda, dragi moj, če bo šlo tako naprej, boste prav resno oboleli. To ni enostavna zadeva, vse preveč jo omalovažujete! Prav resno Vam svetujem, da si vsak dan gornji del telesa umivate z mrzlo vodo in se potem s frotirko prav močno obrikljete. In to dosledno vsak dan!«

»Saj to že dolgo delam, gospod doktor!«

»Tako! — No, potem morate pač prenehati!«

»Zadnjič sem slisal imeniten vic«, ju je prekinil tretji, »toda ne vem, če Vama ga nisem že enkrat povedal.«

»Ali je smešen?« je vprašal profesor.

»Da, zelo smešen!«

»Tako — no, potem nam ga še niste povedali.«

»Da ste bili Vi, gospod profesor, kdaj na lovu na divjega prešiča, Vam bom šele takrat verjel, kadar mi boste pokazali hlače, ki ste jih strgali, ko ste plezali na drevo.«

»Povejte mi rajše, kaj je to: ima štiri noge, rep in laja hov-hov?«

»Pes — kajpada!«

»Tako! Vi že poznate ta vic?«

»Ker že govorite o psu — kaj je to: ima štiri noge, izgleda kot pes, a ne zna lajati?«

»Ne zna lajati... izgleda kot pes...«

»Gluhonemi pes!«

»Bedasto, prav bedasto! Teга vam je pa res pes na repu prinesel! Pa mi Vi povejte, kdaj pravi Kitajec »Lahko noč?« Preračunajte pa preje dobro zemeljski obrat.

»Mogoče ob dveh popoldne?«

»Ne, Kitajec vošči lahko noč le tedaj, če zna slučajno slovenski.«

»Pri takih vicih morate pa preje koga ščegetati, da se bo smejal. Pa naj gospoda povesta, kaj je to: »kimara.«

»Kimara — kimara — ali ni to neke vrste afriških opic?«

»Dvomim, kimara je tiskovna napaka. Pravilno pa je »kumara«. Kaj pa je penč?«

»Ha-ha, tu pa Vam ne bom nasedel, to je seveda punč!«

»Ne, penč je srednji del japonskih senčnikov. Ni pa treba delati zato tako žalostnega obraza kot opica, ki je pravkar izvedela, da izhajate iz nje.«

»Gospod profesor, Vi ste vendar študirali filologijo — ali bi mi vedeli povedati, kdaj se rabi »cucek« in kdaj »čuček?«

»Hm — cuccek — čuček, ne vem kakšna potegavščina naj bo to. Najbrž Vi sami tega ne veste!«

»Seveda vem — »čuček« se rabi, kadar imata oba c strešico.«

»Tako, tako, torej sem Vam nasedel. Zato pa Vi kot dober računar rešite lahko nalogo. Dobro pazite: Na poti v Maribor me je srečalo sedem žensk s sedmimi vrečami. V

vsaki vreči so bile tri kokoši, dva zajca in ena gos. Koliko živih bitij je bilo na poti v Maribor?«

»Trenotek — sedem žensk, sedem vreč — sedem krat sedem je devetinštirideset, devetinštiridesetkrat — kako je že bilo: tri, dva, ena — je šest, torej krat šest... štiridesetkrat šest, devetkrat šest, torej je bilo dvestoštiriindevetdeset živih bitij na poti v Maribor. Je prav?«

»Nak — samo eno živo bitje je šlo v Maribor!«

»Kako eno? Rekli ste vendar sedem žensk...«

»Rekel sem Vam: Na poti v Maribor me je srečalo — torej sem šel jaz sam v Maribor — ženske so mi prišle nasproti!«

»Pa naj bo. Toda gospodje, rešite mi sledeče pravno vprašanje: Kmet je imel prasiče, ki so neprestano uhajali na sosedovo posestvo. Nekdaj je ena od živali na sosedovem posestvu povrgla, sosed pa si je — le dobro pazite — obdržal mladiče, tako da ga je moral kmet tožiti. Komu, mislite, je sodišče prisodilo mladiče?«

»Seveda lastniku prešičev!«

»Kako neki? Sosedu, ker so bili povrženi na njegovi zemlji, kamor so živali vedno uhajale. Morda ni res?«

»Oba gospoda se motita. Nikomur jih niso prisodili — od kdaj pa prešiči povržejo?«

»Prav za prav trapasto maslo. Pa Vi uganite, koliko je oseb, kadar vidite skupaj dva očeta, dva sinova, enega starega očeta in enega vnuka?«

»To je vendar šest oseb!«

»Ne, samo tri so: sin, oče in stari oče.«

»Gospod doktor, pa mi še Vi rešite tole genijalno uganko: prvi ima dve nogi in hodi, drugi ima tudi dve nogi in prav tako hodi, tretji ima sicer tudi dve nogi, vendar pa ne hodi. Kaj je to?«

Gospod doktor zmajuje z rameni.

»Vidite, to so pa vaši trije otroki, gospod doktor!«

Sedaj pa je jelo presedati že tudi tem trem gospodom...

IZDAL JO JE

Oče: »Kaj praviš, Mihec, ali bi imel strica Toneta rajši za ateka kakor mene?«

Mihec: »Meni si že ti ljubši, a mami, mi-slim, bi bil ljubši stric Tone.«

ODGOVOR

Učitelj: »Torej, povej mi Mihec, kakšne-ga števila so hlače?«

Mihec: »Zgoraj so ednina, spodaj pa dvojina, gospod učitelj!«

KRAVA IN MESTNI OTROK

Mamica je poslala svojega sinčka prvič na počitnice k staršem na deželo. Stari oče je razkazoval vnuku kravji hlev.

»To je pa kravica!« mu je razlagal. Tedaj pa je kravica zamukala in vnuk je vprašal:

»Na kateri rog pa trobi, dedek?«

ZANIMIVO

Gost: »To je bila juha z rezanci?«

Gostilničar: »Da, gospod.«

Gost: »Zanimivo...«

DVOJE PISEM

Mirko se je seznanil z lepo gospo in se vanjo do ušes zaljubil. Drugi dan ji je že pisal pismo:

»Spoštovana gospa Mira! Ponižno Vas prosim za kratek sestanek. Moram, nujno Vam moram povedati nekaj, kar je samo za Vas... V torek ob sedmih Vas bom čakal pred realko. Da me boste lažje spoznali, Vam povem, da bom oblečen v sivo obleko, v levi roki pa bom imel palico...«

Naslednji dan pa je dobil odgovor: »Željno Vas pričakujem... Da me ne boste zgrešili, Vam sporočam, da bom nosil rjav površnik, v desni roki pa gorjačo... Mirin mož.«

V VROČI AFRIKI

Vodja nosačev: »Štirje nosači štraj-kajo, gospod!«

LOVSKA

Oče pripoveduje sinku, kako je v gozdu ustrelil nekoč v enem dnevu dvajset zajcev.

»Lani pa si rekel, da si jih ustrelil deset.«

»Lani! Tedaj še nisi znal šteti več kot do deset in ti nisem mogel povedati po resnici.«

RAZLIKA

»Kakšna razlika je med dekleti nekoč in med dekleti danes?«

»Nekoč so dekleta zardevala, če jih je bilo sram, danes pa jih je sram, če zarldijo...«

V TRGOVINI

Kupec: »Ali mi morete garantirati, da so te hlače vse iz bombaža?«

Trgovec: »Ne, ne, gospod, gumbi so menda koščeni.«

GALANTNOST

Kavalir: »Milostljiva, vam smem ponuditi roko?«

Milostljiva: »Hvala, imam dovolj svoji dve!«

Ljubljana v megli

Dopisnik Cene

Največja senzacija zadnjih dni je bila otvoritev novega sportnega stadiona Hermesa. Poleg lahkotletov je nastopilo tudi precej alkoholikov... Za alkoholike je namreč proglasil Hermesov napovedovalec motorje, ki jih žene alkohol. Pa tudi sicer ga je ta napovedovalec zelo »pihnili« z napovedovanjem raznih »maršev«. — Tekmovalce je n. pr. »bodril« z naslednjimi »bodrilnimi« besedami: »Moto-šport je nevaren, kar dokazuje nesreča, ki se je danes zjutraj pripetila znanemu dirkaču. On si je namreč dvakrat zlomil nogo...«

Vsa klubska »ljubezen« ni pomagala Letečemu Kranjcu do dvakratne zmage nad zagrebškim purgarjem.

Do druge prireditve naj Hermes svojemu — simpatičnemu — napovedovalcu nabavi slovensko slovnico.

Zelo, zelo napet položaj je zavladal med mladimi, starimi, grdimi in lepimi ločenci in ločenkami, kakor tudi med takimi zakonci, ki radi skačejo čez plot — vsled obiska tete Cenzure v »Jutrovih« malih oglasih. Ob isti priliki je teta obiskala tudi nek tukajšnji kino, ki ga je zintrigiral nek drug kino.

V ljubljanski operi je pred kratkim obolel premikač kulis Žane in je bila predstava »vsled tehničnih ovir« preložena.

Tudi letos bodo nabirali mrtvi milodare za polmrtve. Navzlic temu smo prepričani, da bomo videli še vse polno grobov z luksuznimi venci in metriskimi svečami. Rajnke bi gotovo bolj razveselilo večje število sitih in tople oblečenih siromakov, kot zmrznjeno cvetje ljubljanskih bogatašev...

Na gasilsko tombolo v Kranju je pohitelo iz Ljubljane vse, kar doma nima moke, premoga itd. Take tombole niso samo koristne, ampak tudi poučne z ozirom na trditve, da je pri nas vsega dovolj. Glavni dobiček letos ni prišel v roke denarnih mogotcev, kot se sicer tako rado zgodi...

Znani akademski kipar Nikolaj Pirnat je te dni prejel sledeče pisemce: Dragi tovariš! Iskrena Ti hvala za kip Maksima Gorkega, ki je odlična umetnina. Tiste, ki Te glodajo pa spomni, da so nas pred nekaj meseci obiskali in se o tem kar so videli in slišali zelo pohvalno izražali.

Istočasno Te naprošamo, da jih opomniš na veliko zbirko znanstvene literature, ki smo jo poslali univerzi, pa čaka na »teto« na nekem podstrešju... Pozdrav.

Kako dobro dé človeku če sliši, da je med Slovenci tudi nekaj neodvisnih! Seveda so ti neodvisni samo naši umetniki v smeri svoje umetnosti — drugače so pa najbrže tudi precej odvisni, kakor vsi navadni zemljani...

Razlika med ugledno in navadno poroko je sledeča:

H i m e n. Danes sta se poročila v cerkvi Sv. Ambroža na Višarjih gospodična Tea pl. Fižolski iz veleugledne ljubljanske obitelji in gospod dr. Kazimir Dražnjaj; sin znanega in uglednega industrijalca. Za priči sta bila veleugledna svetnika in industrijalca gospoda Pepe Zgaga in Josip Pandurčič iz Maksimira. Mlademu in uglednemu paru želimo mnogo sreče.

H i m e n. Včeraj sta se poročila v Ljubljani gdč. Pepca Kumarič in g. Hubert Zgaga. Bilo srečno. — Za eno in drugo poroko je stavek že napravljen, samo imena je treba vstaviti. Naročila sprejema po predložitvi imovinskega stanja naše uredništvo...

Umazano perilo, ki se je kuhalo okoli britofa je sedaj »oprano« in ga bomo dali po dobri žehti končno sušiti na sonce, da ga obeli...

Izšel je I. zvezek spisov slavnega ruskega pisatelja

MAKSIMA GORKEGA

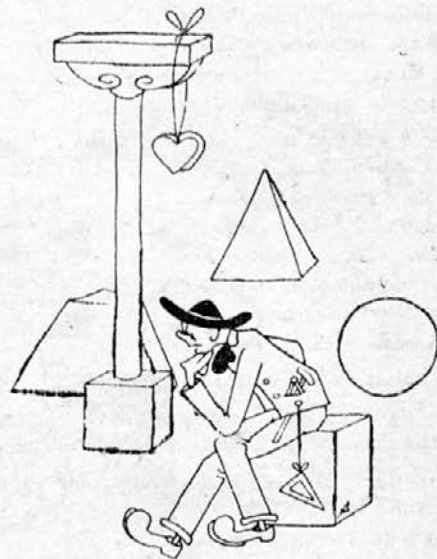
Na 48. straneh prinaša ta zvezek povesti »Nekoč v jeseni...«, »Starka Izergil« in »Burjevstnik« ter »Življenje M. Gorkega«. V trafikah in knjižarnah stane zvezek 3 din, cela zbirka, ki bo obsegala 5 zvezkov, pa stane 12 din. Naročite jo pri: »Knjiga za vsakoogar«, Maribor, Sodna 26/3. — Naslednji zvezek spisov M. Gorkega izide 10. t. m.

PRI SOBODAJALKI

Gospod: »V časopisu je bilo, da ima soba razgled na park, tu pa vidim — pokopalščo?!«

Gospa: »Da, toda to bo nekoč park!«

TEŽAVE SLOVENSKEGA ARHITEKTA

— Steber je samo steber, krogla je preveč okrogla, kocka in kvader sta silno dolgočasna, piramida je egipčanska stvar... Moram se udati ali pa najti četrto dimenzijo.

PRED NOVO UREDBO?

Ker je enoten kruh naletel na odobravanje širokih množic delovnega ljudstva, se bavijo poklicani z mislijo uvesti tudi — enotni zrak, kar bo vsekakor blagodejen ukrep v sedanjih časih.

ZAGOVORIL SE JE

Oče: »No, Mihec, ali imaš rajši za ateka mene ali bi imel rajši gospoda Ivana?«

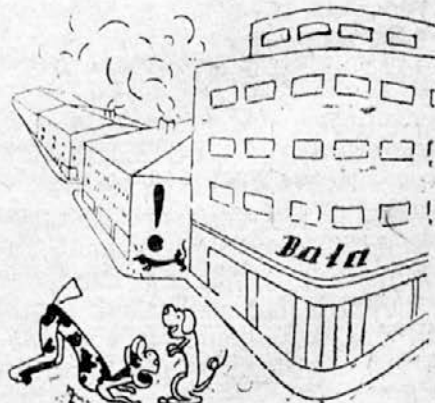
Sinko: »Jaz imam že rajši tebe, mamici pa bi bil bolj všeč gospod Ivan, se mi zdi...«

NOVO ŽIVLJENJE

Sodnik: »Svetujem vam iskreno, Smuk, po preštani kazni pričnite novo življenje!«

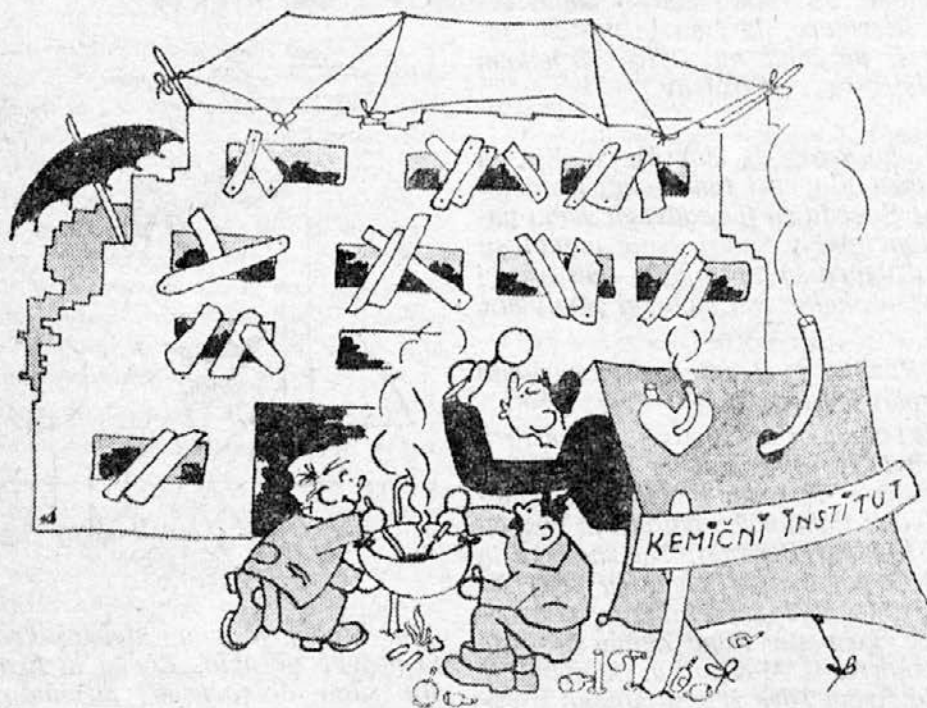
Obsojen Smuk: »Da, gospod sodnik. Takoj, ko odslužim kazen, bom spremenil spet ime.«

PASJE VESELJE

— Živijo, Pazi! Poglej, v najlepšem delu mesta so nam uredili do smrtno zatočišče.

ZIMSKO SPANJE

Bliskovita vojna se ne posreči vedno, prav tako tudi ne bliskovita gradnja v Ljubljani. Na splošno zadovoljstvo kemikov se je nova zgradba inštituta za kemijo tako-le pripravila na prezimovanje. S kemiki ji tudi mi želimo še najmanj eno leto miru.

NIKOLAJ PIRNAT

bo začel izdelovati kipe naših zaslužnih in upokojenih književnikov. Nekateri, tisti z nadpovprečno višino, bodo v naravni velikosti, drugi pa v nadnaravni. Z ozirom na velike simpatije, ki jih goji naš kipar do Mirka Javornika in spet Javornik do Nikolaj Pirnata, bo Nikolaj Pirnat najprvo izklesal Mirka Javornika. Mirko Javornik se bo pa Pirnatu odločil s tem, da bo svoj težko pričakovani roman »Toplo zavetje v slovenskem domu« posvetil Nikolaju Pirnatu. Med tem, ko po svetu vlada prepir in teče kri, pri nas kulturna vzajemnost vsak dan krepkeje živi.

ZADNJI TRENUTEK

— Prosim, gospod blagajnik, ali morem svojo hišo zavarovati proti požaru. Ampak zelo hitro.

- Čemu taka naglica?
- Veste, hiša že gori.

SOVJETSKEMU POSLANIKU
MAJSKEMU

so priredili prisrčen sprejem stalni prebivalci zaklonišč v Londonu. Tako pišejo naši časniki in potem bo že res. Držal je kar mali shod. Torej vlada na Angleškem res demokracija.

ZAKAJ NI BENCINA?

Vožnja z motornimi vozili je omejena na minimum, ker so potrebne

zaloge bencina za motorne tekme, ki se vrše nedeljo za nedeljo na Gorenjskem. Ker se porabi pri teh tekmah največ bencina, se mora ta potrošnja drugje nadomestiti...

PRI PSIHIATRU

Bolnik: »Gospod doktor, strašno sem pozabljiv. Prosim, pomagajte mi!«

Zdravnik: »Plačajte pet ordinacij vnaprej in pridite, prosim, jutri spet.«

V ŠPECERIJU

Trgovec: »Več kot kilogram moke vam ne morem dati, vam jo bom pa zato zavil v 'Toti list', da se ne boste tako kislo držali, gospa!«

Izpod Karavank

28.164 — 25

Kaj pomeni ta številka? Terno, tombolo, državno loterijo? Ne eno, ne drugo, ampak priznanje jeseniškim fantom! V kakšni obliki? V ženitovanjski! Odkod je ta številka? Naravnost iz »Jutra«! Tudi jeseniški vdovci so počaščeni z njo! Kajti v »Jutru« je pisalo: »Kateri gospod ali vdovec bi rešil razočarano 26 letno gospodično in jo takoj poročil? Prednost Jeseničan. Ponudbe na ogl. odd. 'Jutra' pod 'Srečen zakon' 28.164—25.« Pa naj fantje in vdovci od drugod pokažejo kaj takega črno na belem! Še kdo naj pride in reče, da jeseniški zakoni niso srečni!

ZA JESENSKO SEZONO

se nam obetajo tele filmske novosti: »France iz Mišač pri Radovljici — gorenjski Cassanova«, »Slaba vest ali nezaželjena turista«, (glavno vlogo igrata Venca in Naca), »Ciril, Rudi in trije Avguštni, domovine dobri sini«, »Prostovoljno izkrcavanje iz doline solz« in »Šepetalci gorenjskega športnega diktatorja«.

MAGISTER IVO

S praški in žavbo nas mož oskrbuje, v fotografiji pa z vsemi tekmuje, v Zagrebu žanje priznanje in slavo, ker Jesenice je dal na razstavo.

OCVIRK IZ KUHINJE TOVARNIŠKEGA FILOZOFA:

»...mnogo naših ljudi ima 363 brezmesnih dni in le dva mesna dneva (to sta Velika noč in božič).« — (Tov. Vestnik, 15. oktobra 1940).

TVRDKA »PREMOG, KURJAVA«, oziroma njena gorenjska podružnica, sporoča, da bo zaradi boljšega poslovanja in direktnega stika z občani morda prav kmalu prenesla svoj sedež iz zetske banovine na Visoko Gorenjsko.

UPANJE

Z nagubanim čelom gleda oče sinovo spričevalo:

»Upam, da se boš za veliko noč poboljšal.«

»Prav imaš, oče, nikoli ne smemo izgubiti upanja.«

NA PROTIALKOHOLNEM ZBOROVANJU

Govornik je končal: »Tako, dragi zborovalci, sedaj ste vsi prepričani, da je edini uspeh našega dela: ne več piti alkohola!« V zadnji vrsti je stal vinjen možak in vnete pritrjeval: »Tako je, tako je!« Pa ga je sosled pobaral: »Kaj, ti tudi ne boš več pil alkohola?« »Seveda ne«, mu je odvrnil, »čemu bi pil alkohol, ko imamo, hvala Bogu, še povsod dosti vina.«

Celjski obrazi

Dobro ga je Muza vpregla,
Naš'ga Preglja.
Da ga ne bi še izpregla,
Naš'ga Preglja!
Njemu v čast,
Nam v slast!

Iz Celja

Mikula Letič:

MAJOL ..., MAJOL ... MAJOLČICA

Nedavno smo se sestali v veselo jugoslovensko družbo: Srbi, Hrvati in Slovenci. Srbe je zastopal major Stevan s svojo žitvahno ženko Ljubico. Slovenci smo prevladovali, zato je prevladovala tudi slovenska pesem.

Prišla je na vrsto šegavo-vesela o »Majolki«. Peli smo jo s posebnim zanosom. Saj ta pesem predstavlja — kamenjajte me! — nekako slovensko izpoved, skoraj bi rekli: slovenski program!

Pozdravljena majolka,
Ti dika naš'ga folka!

Majolka, majolka, majol... majol...
majolčica!

Temperamentna Ljubica je kar žarela.
Pri mični kitici:

Vseh fajtnosti si kriva,
Majolka ljubezniva...

je vzhičeno zaploskala. Ko pa je prišla zadnja kitica:

Ah, dokler v grob ne kanem,

Majolki zvest ostanem...

in je izzvenel zadnji akord, je Ljubica vstala:

»Jao, što ste zlatni, vi Slovenci! Kako ste me divno počastili! Fala Vam lepa! Konobaru, molim Vas, donesite litru vina na moj račun!«

Ljubica, žena majorja Stevana, je namreč zamenjala »majolko« za »majorko«.

ŠOLSKA EKSKURZIJA

Neki gimnazijski direktor je poslal direkciji drž. železnic tak-le dopis: Z ozirom na

nove predpise, po katerih je treba šolske ekscurzije prijavljati vsaj osem dni naprej, Vam sporočam, da bo napravil ves naš zavod meseca novembra, ob 140 letnici Slomškovega rojstva šolsko ekscurzijo v Maribor na Slomškov grob. Naš zavod šteje 500 učencev, ki naj dobe vsaj pet posebnih osebnih vozov. Ker pa se bo izlet vršil samo ob lepem vremenu, je najbolje, da je teh pet posebnih voz na naši postaji stalno pripravljenih, da se jih moremo takoj poslužiti brž ko bomo spoznali, da bo lepo vreme. Upam, da je na tak način ustrezno Vašim predpisom.

TEŽKA UČENOST

Letošnji četrtošolci bodo morali imeti za malo maturo slovensko slovnico, ki so jo komaj sestavili en inšpektor, dva direktorja in trije profesorji, da ni bila niti gotova ob pričetku šolskega leta.

Iz Kranja

ČESTITAMO ...

Predvsem dragemu Matiji, ki je po večletnih avtomobilskih vožnjah stopil tako dobro pripravljen pred izpitno komisijo. Za prevoz duš imamo vse motorizirano. V negotovih časih in v splošni motorizaciji je kar prav, če se človek na vse razume.

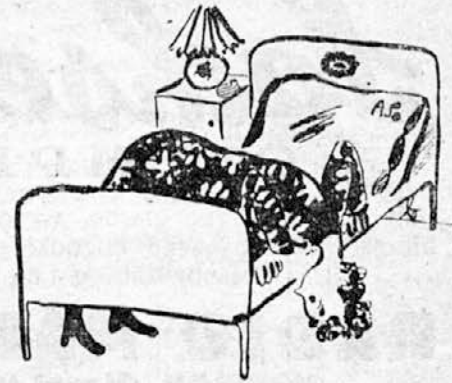
Čestitamo tudi cestnemu mojstru na progi Kranj—Šenčur, ki je vzorno oskrbovana in za izpitne vožnje že od leta 1932 vsestransko pripravna. — Čestitamo jeseniškemu rojaku in kranjskemu meščanu, da je odkril spet novo trgovsko pot iz Kranja v Leskovec pri Krškem; še bolj pa pri tem čestitamo gospodu iz Kranja, ki je našel pot iz Krškega nazaj v Kranj in je osrečil kranjske jezike s stoterimi senzacijami.

Kranjskim umetnikom čestitamo, da so se lotili za težko pričakovano gledališko sezono predvsem operete »Spet se je Nace izmazal iz pace«. Tudi skušnje za dramo »Karambol« so uspele. Najlepši je moment, ko eden glavnih junakov po prebujenju iz omotice kristalno čisto vzklíkne: »Mama, mama, kaj bo sedaj z mojo karijero?« Njegov partner pa pri tem potegne roletu »P« in se začudi, da 150 kil težko bitje mirno vzdrži 35 kil težko dušo. Še bolj uspelo je pa dejanje z gorjanskim prizoriščem na 7 km. Pri prvem kilometru poskačejo iz avta šoferjevi prijatelji, potem pa avto vrže bodočega vodnika.

Tudi za zgodbo »Kranjski Lazar« čestitamo, ker so karte že precej razprodane. Zgodba ima več slik: n. pr. Trgovski agent pokloni trgovskemu pomočniku blago za obleko, ta jo pa pokloni svojemu plemenitemu šefu. Potem: gospod šef pokloni kot protiuslužno naramnice za din 20.—, trg. pomočnik jih pa potehta in spozna, da so zaradi 150 procentnega povišanja plač naramnice gotova več vredne in plača zanje din 45.—. ltd.

Vsem, ki srečno vozijo, čestitamo!

NESPORAZUM

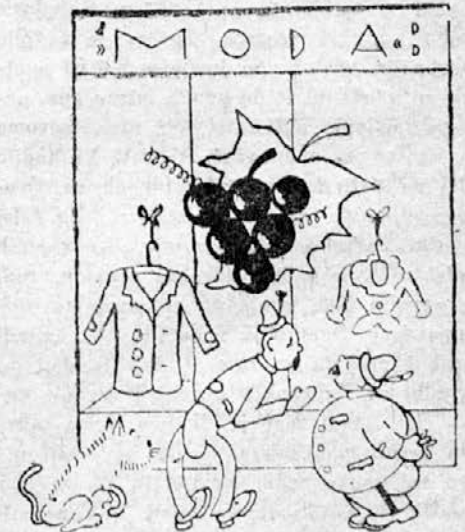
— Na pomoč, na pomoč, pod posteljo vidim noge!

Kroparska

(Najnovejša)

Kropa, mesto znamenito,
res je pod Jelovco skrito,
a tem bolj je svetu znano,
ker sedaj dobi speljano
iz Podnarta lepo progo,
da prevozi vso zalogo
tja do Bleda, pa do Bele,
da Bohinjke vse vesele
bodo s Kroparji hodile,
mlade Kroparčke dojile.
Praga je še na papirjih
pri slovenskih inženirjih.
Če volitve kdaj bi bile,
morda Kroparke dobile
bi na Bled direktno zvezo,
da za grehe po odvezo
šle na otok bi, kjer zvonec
vsem težavam dela konec,
kjer vsak dan bomo zvonili,
da bi progo res dobili.

Jesenska ljubljanska moda

A.: »Ta presneta Ljubljanca je letos kriva, da bo pridelek vina tako slab.«

B.: »Kako to?«

A.: »Saj vidiš koliko grozdja so porabili v okras izložbenih oken.«

Sachsenwerk

OLYMPIA RADIO

Vam nudi 100%no glasbo, zvezo z vsem svetom in Vas seznanja na najhitrejši način z vsemi dogodki na obeh hemisferah. Predvaja Vam ga brezobvezno generalno zastopstvo

RADIO MARIBOR d. z o. z.
MARIBOR, Glavni trg št. 1 - Telefon 26-48

Prodaja na drobno in debelo. Strokovni radiolaboratorij. Bogata zaloga vseh v radiofonijo spadajočih aparatov in njih sestavnih delov. Garancija za vsak aparat in elektronke. Popravljalnica za vse vrste radioaparatorov.

SENZACIONALNO ODKRITJE SLOVENSKEGA NOVINARJA

Odkritje plemena tisočletnih ljudi v Rusiji

»V Sovjetski Rusiji živi... 35.000 stoletnikov in takih, ki imajo več kakor 100 križev...«

(»Večernik«, 14. oktobra 1940.)

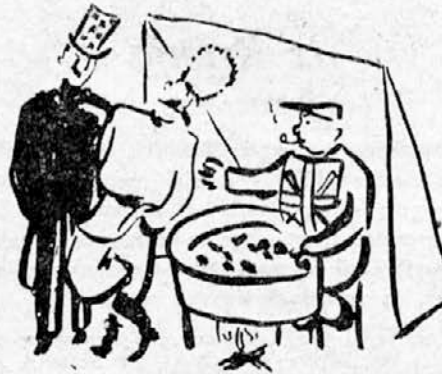
PAMETNE ŽIVALI

V menežariji se je nek slon nalezel kašlja in živinozdravnik je odredil, naj mu prilijejo v vodo par kapljic alkohola.

Naslednjega dne vpraša zdravnik čuvaja: »Kako pa je danes s pacientom?«

»Nekoliko boljše«, odvrne le-ta, »le da danes že vsi sloni kašljajo.«

KOSTANJ, KOSTANJ

Anglež: »Vroči, vroči kostanji, kupite gospoda, kupite!«

Amerikanec in Rus: »Nama je znano, da so vroči, misliva celo, da so za naju kar prevroči!«

MARS PRI TRENINGU

Mars tako trenira boks, da mu sapo jemlje; zmanjkalo je tudi bo prebivalcem zemlje.

MALI OGLAS

»Reven družinski oče je izgubil denarnico s 500 dinarji v soboto zvečer na cesti od Zadržne gostilne do Velike kavarne ali v noči od sobote na nedeljo od Velike kavarne do Kino-bara ali v nedeljo jutraj od Kino-bara do kolodvorske restavracije. Pošten najditelj naj odda denarnico in denar upravi lista pod značko »Lačni otroci — hvaležen oče.«

OD FSEH SVETNIKOF

31. X. 1940. Šolska naloga. Danilo Goflja.

»Fsi svetniki«, to je f našem Koledarju najbolj turobni praznik. To pa ne zavoljo turobnega dejstva vun, ker niso bili fsi Svetniki niti tisti, ki f tihim gomili mirno spe, ne vzdravno spe, niti zato, ker niso, oziroma — ker so še manj svetniki tisti, ki hodijo zdaj na tisti dan f črnih oblekah na Grobove njihovih dragih Rajnikov. Ne, »fsi Svetiki« nikakor niso zavoljo omenjenih Defektov vun najbolj turobni praznik, tudi ne zavoljo tega vun, ker ne poznamo življenja fseh Svetnikof f detajle, — najbolj turobni praznik so zato: I. ker ta dan po naredbi in Policijskih predpisih vedno dežuje, fčasi tudi sneguje, II. ker se na taisti dan javno manifestira, da še po smrti nismo vsi enakovredni človeki in III. zavoljo hinafšine vun, ki se na taisti Dan najbolj pohotno rascvita f zunanjem organizmu nekaterih uglednih Sočlovekof.

Da se spustimo f Analizo prafkar citniranih arapskih števil! At I.: Dežuje oziroma sneguje na dan fseh Svetnikof zavoljo razpoloženja, oziroma, ker mora fsaka Pretstava imeti — s znanstveno besedo na Svitlo

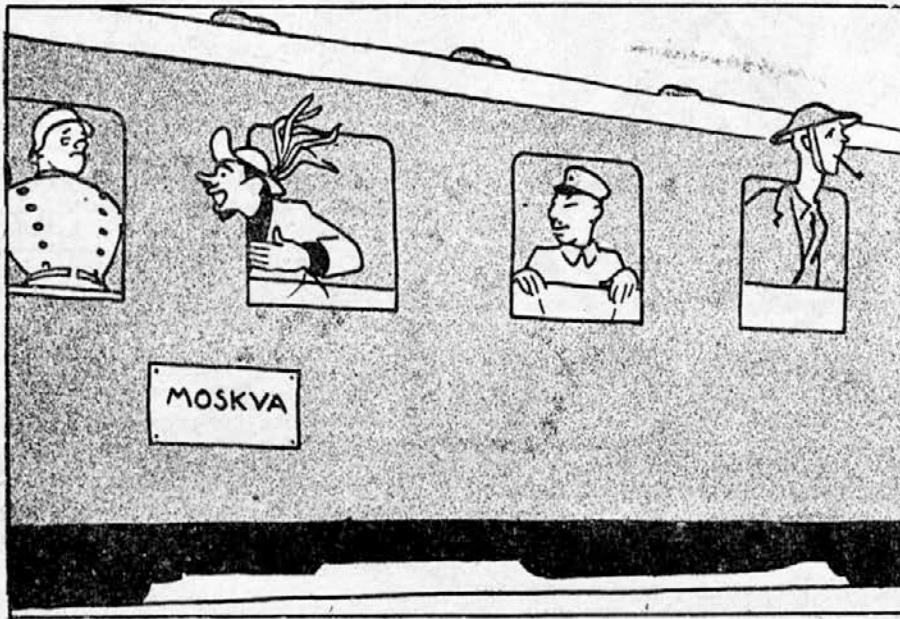
dano — svoj štil, kot se to fsak lahko vedno f teatru prepriča. Kajti kaj bi rekli gledališki Abonemetje, oziroma, kako bi to vun zgledalo, če bi, recimo, kadar kdo na odru imetira kako Tragedijo, ali umira, sijalo solnčee, o j solnce rumenš in bi muzika še zraven izvajala največji šlager: »O, Katarina, prines mi firkelc vina!« Kako bi to vun zgledalo, ha? To bi bilo izigravanje fsakega štila, ki je predpogoj za popolnost fsake Predstave. In če mi kdo ne verjame in misli, da sem Tilitant, kar se raznih štilov dangira, pa naj fpraša mojstra Plečnika, če ni tako. On je špecialist in sploh primarij za štile. Tako mora tudi na oni dan fseh Svetnikof dežovati in snegovati, da človek in sploh fsak žalujoči zaostali nujno postane žalosten že zavoljo tega Defakta vun, ker mu prodira skozi Kaloše, čevlje in dva para nogavic voda in sneg.

At II. Na dan fseh Svetnikof se javno manifestira, da še po smrti nismo fsi enakovredni človeki. To je resnično res! Zato bi morale baš na taisti dan Oblasti prepovedati fsako zbiranje človekof, kot, kadar se napenja kaka politična Napetost. Tako se pa baš na dan fseh Svetnikof zbira največ človekof, kot kadar pride kaki cirkus kulturo širiti. Zbirajo se človeki f tisočih na po-

kopališču in vidijo na lastne oči in se čudijo in zgražajo: tukaj počiva pod Mauzolejem gospod tovarnar, dvaset teških Svetilk mu dela večno luč, sto Sveč mu brli, ena cvetličarna je morala ustaviti Njen obrat, ker so jo fso prenesli na njegov grob, f kožuhih in zlatu ga oblega dvesto globoko užaloščenih žalujočih zaostalih. Sam je bil napol nepismen, kar pa ni nobena sramota, če ima človek denar, to je f tem slučaju samo zanimivost. Bil je velik dobrotnik revežef, kajti je daroval od njegovih 35 milijonof trikrat po sto dinarjev za neki klub. — Zraven f bližini pa počiva znan pisatelj, bil je neoporečno pismen, milijonu src so bile njegove pesmi in po-vesti f uteho in tolažbo in upanje, da pride Pravica tudi za malega človeka in to še pred sodnim dnevom. Spomenika nima, ker Kamnoseki na puš ne sekajo kamnof, svetilk nima, f zameno mu nad gomilo pohotno poganjajo gomilice, žalujoči zaostali stoje fsi premočeni f nepremočljivih hubertusih ob grobu, tudi ena svečka brli in še to je moral nekdo suniti z drugega Groba. — Poleg pa so še drugi grobovi, kjer ni niti gomilic, niti svečke, preko njega pa stopa tolst vampež, da se mu ni treba prerivati med nerodnim ljudstvom in da hitreje pride

Voz za Moskvo

In vsaka železnica v Moskvo pelja, pa če še tako je zgubljena, kdaj misli in hoče ta svinga začeti pa vest ne pove še nobena...

ZAKONCI MED SEBGJ

Prvi mož: »Včeraj sem prepričeval dve uri svojo ženo, da je treba omejiti izdatke.«

Drugi gospod: »In uspeh?«

Prvi gospod: »Ni izostal. Odpovedati sem se moral pivu...«

PAGLAVEC

»Teta, ti si neumna!« je dejal Mihec. Teta ga takoj zatoži očetu, ki pokliče Miheca k sebi in mu veli, naj to obžaluje. Mihec pravi potem skesano:

»Teta, zelo žal mi je, da si glupa.«

f gostilno, obhajat spomin Njegovih Rajnikof in obirat naročeno Piško. To gledavši se mora zbuditi tudi v najbolj človeški šlevi zagrenjenost, »...«

At III. Hinafšina. To je prelepi cvet, ki diči večino človekof. Jaz mislim, če bi samo one človeke, ki dičijo pripadnike našega milega naroda skup zbrali, Bi jih imeli za en svetovni cvetlični dan. Hinafšina bruhne po navadi na zunanji Kfrisijognomiji človekovi na dan, najbolj na obrazu, ki je zdaj tak, zdaj pa dijagonalnično drugačen, pač po položaju in situaciji. To je najbolj opazno na grobovih. Gospod Janez Zver ni vse življenje z njegovo zakonsko družico drugače govoril, ko z pomočjo pesti ali palice ali kakega drugega družinskega tona, najlepše ime, ki je privrelo zanj iz njegove ljubezni polne Duš, pa je bilo »Prekleti lintvern hudičev!« Zdaj stoji taista zver, oziroma tisti gospod Zver ob Grobu globoko presunjen: »Moja draga ženka!« Iz tega je tudi jasno razvidno, da morajo nekateri človeki najprej umreti, če hočejo, da se z njimi ravna dobro. —

Tako fsi Svetniki jako zelo turobno trobotajo f življenjskem sifončnem orkestru. Imajo pa eno dobro lastnost: da so svetniki in jih moramo spoštovati. In si tako neka-

POŽIGALEC

Preiskovalni sodnik: »Zakaj ste zažgali lišo svojemu prejšnjemu gospodarju? Iz maščevanja?«

Obtoženec: »Bog ne daj! Iz hvaležnosti, gospod sodnik!«

PLAČAL GA JE

Znani slovenski pridigar je imel mnogo sovražnikov. Nekoč mu nekdo pravi: »Skrbel bom, da bo postal pridigar tisti mojih sinov, ki bo najbolj zabit.«

»Škoda, da ni bil teh misli že vaš oče,« mu jo je zasolil pridigar.

terniki Spoštovanje, ki so ga f življenju praf tako pogrešali, kot kruha, izsilijo. Recimo, Če kdo moje znanstvene obdelave fsesvetske Teme ne spoštuje in še lastno-ročno Mene zraven, sem že letošnje leto lahko na pokopališču in mora med fsemi Svetniki spoštovati tudi mene... Jaz pa bi se f grobu napihoval od Ponosa, ker sem dosegel zadoščenje fsaj po smrti in sem f tem oziru enak slovenskim veleduhovom...

NI RAZUMEL

»Ali ste oddali gospodu direktorju pismo?« je vprašal uradnik slugo.

»Da — toda menda ga gospod ravnatelj ne bo mogel prebrati.«

»Zakaj pa ne?«

»Menda je slep.«

»Kaj pa vendar govorite?!«

»Res. Ko sem bil v njegovi sobi, se je zadril trikrat name, kje da imam klobuk — a imel sem ga na glavi...«

BRZINA IN BRZINA

Dirkač vpraša malega fantka: »Povej mi, dečko, kje vodi pot na Tezno?«

Dečko: »Pojdite z menoj. Pokazal vam bom pot.«

NIMA ČASA

Gospod sreča na cesti dečka in ga nagovori: »Fej, kako si umazan! Ali te mama nikoli ne umije?«

»Nak! Nima časa!« odgovori deček.

»Časa nima? Kaj pa je tvoja mama?« pozveduje gospod.

»Perica!« se odreže deček.

PRIVLAČENOST

On: »Vsako dekle ima nekaj, kar privlači moške.«

Ona: »Kaj, na primer, je na meni tako privlačnega?«

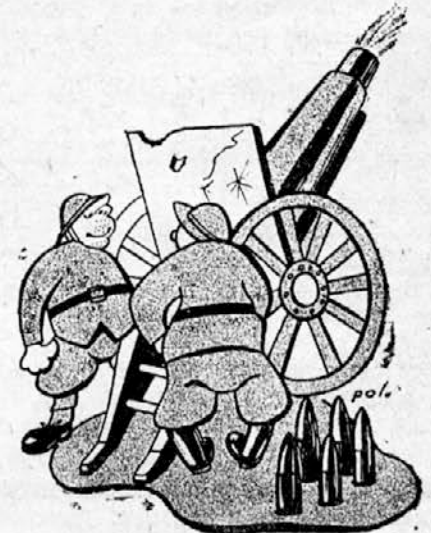
On: »Vaša gospa mama sijajno kuha.«

VITKA LINJA

— Za božjo voljo, gospodična, ali ste znoreli? Zakaj ste odvrgli rešilni pas?

— Zgledala sem v njem tako debela.

KANONIRJEVO PREMIŠLJEVANJE

— Jutri je praznik vernih duš. Bog vedi, bom li jaz molil zanje, ali bodo že drugi molili za mojo...

OČE IN SIN

»Ti si pa res čisto brez pameti, prav ničesar ne razumeš! Na, tu imaš deset dinarjev in kupi malo možganov!« se je hudoval oče na sina.

»Oče, ali bodo zate ali zame?« je pobaral sinko.

PRI VEDEŽEVALKI

Vedeževalka: »Povejte mi, kakšen je vaš jedilni list!«

Jaka: »Zajutrek: dve jajci, malo šunke, malo sardin, malo beefsteaka in jerebic...«

Vedeževalka: »Lažnivec ste!«

Jaka: »Niste uganili! Interniranec sem!«

SKRBEN TAT

Sodnik: »Torej niste kradli le denarja, temveč tudi klobase, vložne knjižice, obleko...«

Obtoženec: »Da, gospod sodnik — star pregovor pravi, da sam denar ne naredi človeka srečnega.«

DOBER POSLUH

Policaј (šolarčku): »Fant, poveј lepo po pravici, kdo te je nahujskal, da si gospodični učiteljci razbil šlpo, ko je igrala na klavir?«

Solarček (užaljeno): »Oprostite, sem sam muzikaličen!«

V HOTELU

Gost naroči pečenko in dolgo čaka. Končno le pokliče pikola.

»Čuj, dečko, ali nisem naročil tebi, da mi prinesi pečenko?«

Pikolo: »Da, gospod.«

Gost: »Vidiš, skoro te nisem več spoznal, tako dolgo je že od tedaj.«

MESTNA GOSPA

Milostiva se pritožuje na trgu kmetici: »Kako majhna so vaša jajca! Zakaj ne pustite, da bi sedele kure na njih dalj časa?«

DELIKATNO VPRAŠANJE

Prvi: »Ali ti je povedala Micka resnico, ko si jo vprašal, koliko je stara?«

Drugi: »Čisto resnico!«

Prvi: »No — in kaj je rekla?«

Drugi: »Rekla je, da me nič ne briga.«

USPEŠNA OBRAMBA

Janez je bil obsojen na 75 dinarjev, ker je vozil ponoči brez luči po mestu.

»Ne morem plačati,« je izjavil.

»Si pa izposodite pri kakšnem znanecu,« mu je svetoval uradnik.

Janez: »Gospod, vi ste moj edini znanec v mestu!«

Uradnik (gospodični): »Črtajte mu kazen!«

PORAVNAVA

Sodnik: »Torej, vi ste dejali temu gospodu goljuf, on vam je pa potem dal zaušnico. Svetujem vama, da spor poravnata.«

Mož, ki je dobil klofuto: »Da, toda le na ta način, da zdaj zamenjava!«

Da bo noga vedno lepa, čevlji mora biti tak, kakor zna ga narediti v Mariboru tvrđka »Jak«.

Trgovina s čevlji?

Maribor, vogal Aleksandrove c. in Sodne ul

NOVINEC

Šef: »Vi ste torej novi vajenec? Ali vam je gospod prokurist povedal, kaj je vaše delo?«

Vajenec: »Da, žel č pride 'stari', ga moram zbuditi. Pa še ne poznam starega.«

MED MOŠKIMI

Prvi: »Dragi Jaka, saj mi ne boš zameril, če ti povem, da se mi zdi tvoja žena zelo pametna, lepa in...«

Drugi: »O, prav nič, saj se je tudi meni dolgo zdela...«

POMOTA

Miha priteče ves zasopel na kolodvor.

»Kdaj odpelje vlak?« vpraša.

»Devetnajst in štirideset!« odgovori spredovnik.

»Prmej — drugo leto šele, jaz sem pa mislil, da štiri minute pred tri četrt...«

LEPO PRIZNANJE

Milan in Breda sta dobila za dobre rede v spričevalih voziček.

»Kdo vaju pa vozi v tem vozičku?« ju vpraša stric.

»Zdaj naju vozi atek, potem bomo pa kupili pravega oslička!«

LJUBEZEN

Janez: »Zakaj pa ne poročiš Smetove Ančke — bogata je.«

Tone: »Ne mogel bi je ljubiti.«

Janez: »Kaj pa je ljubezen? Ta kmalu mine.«

Janez: »Da, žena pa ostane.«

ABSTINENT

Mož: »Pomisli, celo uro me je šef zmerjal in potem še...«

Žena: »No, kaj?«

Mož: »Natočil mi je še čašo vina.«

Žena: »In kaj si storil ti?«

Mož: »Vse sem moral požreti.«

Kako je videl ameriški potopisec Ljubljano in Rim

Ameriški potopisec je poročal svojemu listu evropske vlase. Danes smo v sedečem položaju, da izrežemo z uredniškimi škarkami dva zanimiva izvorna izrezka. Ponastriz prepovedan!

Ljubljana. Ljubljana je glavno in prestolno mesto Kurje vasi. Začenja pri glavnem kolodvoru in jenja v Gradišču. Za ljudi brez strehe je najboljšje poskrbljeno za klavnico in pod Tivolijem. Največ pešcev po cestah stoji in gleda. Čakajo namreč na maksimiranje cen. Med tem pa pride vedno kaj drugega.

Ljubljančanke hodijo po cestah in gledajo, če kdo gleda. Če kdo gleda, kadar gledajo, če kdo gleda, gledajo vstran. Če pa nihče ne gleda, kadar gledajo, če kdo gleda, gledajo tja. Radi tega gledajo neprestano sem in tja.

Ljubljana ima 80.000 prebivalcev in šentpeterski most. Najvišji hrib v Ljubljani je grajski stolp. Ta je dvakrat tako visok kot Himalaja. Zaradi tega je zadnji trikrat nižji.

Mesto ima še precej ozkih ulic, ker mnogi meščani ljubijo vijugaste poti. Zato se večkrat zaletijo.

Stanovanjske in druge razmere so silno ugodne. Mnogo Ljubljančanov stanuje kar v kavarni. Te zapustijo samo proti štiriindvajset dnevni odpovedi ali če vidijo, da gre kaka punčka brez varstva mimo okna. Tej ponudijo kavalirsko zaščito in pokroviteljstvo. Na oboje potem navadno pozabijo. Zakaj Ljubljančani so zelo raztreseni.

Če se Ljubljančanka za kaj navdušuje, se hitro vname. V mrazu pa se takoj zopet ohladi.

Mnogo Ljubljančanov prebije sobote in nedelje po gostilnah, ostali čas pa pri svojih ženah. Radi slednjih tožijo lasine za ločitev zakona.

Rim. Rim je na polotoku kakor tudi v Italiji. Ustanovljen je bil od gradbenega podjetja Romul in Rem in dojen od Volkulje. Prvotno je stal na sedmih gričih. Eden od teh je bil Golovec, ki so ga pozneje prenesli v Ljubljano istočasno s Tivolijem. Radi tega stoji zdaj samo še na šestih.

V širših krogih je postal Rim znan šele po filmu »Quo vadis«. Pri snemanju tega filma je nek Rimljan raztrgal leva. Glavne rimske stavbe izhajajo iz zadnjih desetletij in so od arhitekta Plečnika. Vendar pa je cirkus Maksimus radi slabega obiska točasno zaprt.

Rimljani so ponavadi zelo ponosni in govorijo s posebno ljubeznijo romansko.

V Rimu je navadno topleje kot v severni Evropi.